

yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

**BÜTÜN
VATANSEVERLER
BİRLEŞİNİZ**

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO- TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!

Meselâ; kâinatın, maddenin eseri olduğu vehmi, 19. asırda, insan cemiyetlerinin izahında tarihî maddecilik, ilimlerin izahında dialektik maddeciliği kabullenmiştir. Bu ise, fert bakımından düşünce mekanizması, cemiyet yönünden ise kültür demektir. Demek ki, akidenin tasdikî olan inanç, düşünce ve kültür haline geçer. İdeolojik yapının en üst kademesi olan iman, akla düşünme prensiplerini ve hedeflerini bildirir.

Tabii varlık ve dış muhitin düşünceye tesirlerini sonra inceleyeceğiz.

Böylece Materyalist inanç, Marxist düşünce veya Marxist kültür şeklinde ortaya çıkar.

İnsan; kâinatı müşahade ve tefekkürün neticesinde, kâinatın Allah'ın varlığını olduğunu kabul eder, duygu sistemimizin ve muhakememizin zaafiarından son peygamberin sadık haberi ile kurtulacağını idrak ederse İslam akidesini kabullenmiş olur. «Kâinatın yaratıcısı olan Allah'dan başka ilah yoktur ve Muhammed Allah'ın sadık habercisidir». Bu ifade müsbet inancın tek ve doğru ifadesidir.

«Kâinatın yaratıcısı Allah'tan başka ilah yoktur.» ifadesi, kâinatın ve hayatın yoktan varedicisi olarak sadece Allah'ı bilmek, bu kudreti madde, zekâ, irade, ide ve enerjide görmekten şiddetle sakınmaktır.

Yaratan, yok eden, ihya eden sadece Allah'tır.

İnsanın ilk bilgi vasıtası elbette duygu vasıtalarıdır. Dünyayı, dünyanın hareketlerini ve hayatı bu vasıtalarla bilebiliriz. Ancak, duygu vasıtalarımızın duyarlılığı kâinatın normal yaşamamızı temin edecek şekilde ayarlanmıştır.

Gözlerimiz, muayyen dalga boyundaki ışık demetini alabilmekte ve dünya bize berrak haliyle görülmemektedir. Eğer bu ayar bozulmuş olsaydı, meselâ enfraruj ışınlarını alabilseydik, dünya acaip bir bombelik içinde gözükenecekti.

Kulağımız da, muayyen frekanstaki sesleri alabilir. Bu hududun alt ve üstündeki sesleri duyamayız.

Duygu vasıtalarımızdan olan cildimiz için de aynı şeyleri söyleyebiliriz. Beyaz ışığı vücudumuz hissedebilmekte, fakat kozmik şualar vücudu baştan başa geçtikleri halde onları hissedememekteyiz.

Misalleri çoğaltmak mümkündür. Şu halde, duygu organlarımızın duyarlılık derecesi mahduttur. Tıpkı bir makinanın taşıyabileceği yükün, bir telin geçirebileceği elektrik yükünün mahdut olduğu gibi.

Buna göre, duygu organlarımızla alılabilecek bilgiler de mahdut olacaktır.

İdeolojik yapımızın esaslarından olan aklımız, hakikati bulmak ve değerlendirmeler yapmak için mükemmel bir vasıta. Ancak sadece duygular ve akıl ile, kâinatı ve hayatı tam izah imkânı mevcut değildir.

5

Aklî ideolojik yapının en mühim unsurlarındandır.

Binlerce yıldan beri gelişen ilim ve felsefe kâinatı izahta tamamen çaresiz kalmışlardır.

İlim, eşya ve insanın fenomenlerini formüle etmeğe gayret eder. Her ilim, kendi sahasındaki muazzam ilerlemelerine rağmen, kâinatı izah vazifesini felsefeye bırakmıştır. İlim şimdi, eşya ve hayatın uyduğu kanunları bulmağa çalışmaktadır.

Felsefe ise, hayat ve eşyanın izahını uzun zamandan beri yapma gayretindedir. Fakat felsefe çalışmaları, kâinatı ve eşyayı izah hususunda, birbirini nakzeden binlerce nazariye arasında bocalamaktadır.

Müşahade ve muhakemenin en verimli çalışmaları, insan aklının bu uğurda harcanması, kâinat ve hayatı izah hususunda, insana hiç ümit vermemiştir.

Eğer felsefe ekolleri kâinatın izahında birleşebilselerdi bu aklın da eksiksizliğinin bir işareti olurdu.

İnsan muhakemesinin yüksek ve fakat zayıf şekilleri olan felsefî kanaatler bir birini yalanlamakta ve yıkmaktadır.

İlmî nazariyeler ve teknik ihtiralar da, yenileri tarafından yıkmaktadır. Tesirleri heyecanla karşılanan bir âlet, nazariye veya zan kısa bir zaman sonra bir başka zan veya âlet tarafından tasfiye edilmektedir. Bunu ilim, felsefe ve teknik sahasında görmekteyiz.

Bu hâl ise; aklın, ıpkı duygularımız gibi, mahdut kabiliyetleri olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Akıl, bilgi kaynağı olmak bakımından, müşahade vasıtalarımıza nazaran büyük, kâinat ve hayatın doğru izahı meselesi önünde küçük kalmaktadır.

Eğer ideolojik yapımız, duygularımız ve aklımızla iktifa ederse vehimlerden kurtulamaz. Zira ideolojik yapının en mühim unsuru olan iman, kâinat ve hayatın tam izahı demektir. Bu izah ise sadece duygularımız ve aklî yapılmaya çalışılırsa vehim, vehimi takip eder. İdeolojik yapı karanlıklar içinde kalır.

İnsan bütün ideolojik ve tabii yapısını kurtaracak bir aydınlığa muhtaçtır.

Kâinatı izah gayretindeki bütün nazariyeler nihai tahiilde Allah'ı kabul halindedirler. Materyalizm, idealizm ve iradecilik kâinatın varlığını madde, ide, irade, v.s. ile izah eder. Kâinat mekanizmasını; kâinatı vareden, idare eden, yaratılmamış, sonu olmayan kadir bir madde, ide, irade, v.s. ile izahın gerçek mânâsı; Allah'ı madde, ide, irade, v.s. şeklinde vasıflandırmaktır. Had-di zatından çarpışan fikirler, Allah'ın sıfatları hakkındaki telâkkilerdir. Hiç bir nazariye, kâinatı izahta, Allah kudretini bertaraf edemez. Allah'ın kudretini madde, ide, zekâ v.s. de görerek Allah'ı zannına göre tasvif etmiş olur.

Halbuki, eşya ve hayat hakkında tam bir izaha varamayan, insan ideolojik yapısının, kâinatın yaratıcısı ve sonsuz olan Allah'ı tasvif etmesi imkânsızdır. Mahdut olanı kavrayamayan ideolojik yapının, sonsuz olanı izahı mümkün değildir.

Kâinat ve hayatın tam izahı, Allah (C.C) m sıfatlarının bilinmesi ancak Allah'ın beşeriyete bildireceği haberle mümkündür.

Beş duyumuz ve aklımızın eksiklikleri karşısında bunalan varlığımız Allah'ın gönderdiği habere muhtacdır.

Bu haber ise; insanlar arasından seçilmiş, insan tabiatında ve fakat Allah'ın haberini almaya istidatlı olarak yaratılmış bir insan vasıtasıyla verilir.

Bu ferdin, insanlığa tebliğ ettiği emir ve yasaklar, hayat düsturları mutlak hakkın ifadeleridir.

Nihayet Allah'ın insanlığa haberi gelir, insan aklının bğhranı son bulur.

Böylece, ideolojik yapı normal ve sağlam bir işleyiş kazanır.

Kâinat ve hayatı izah eden İslâm akidesi, İslâm Düşüncesi şeklinde, aklın mahsulü olarak doğar. Bu düşünce ve kültür de aksiyon ve his şekline inkılab eder.

İdeolojik yapı iman, şuur ve hisden mürekkeptir. İman aklıa, hislere ve hareketlerimize tesir eder, onları kendi istikametinde çalıştırır.

İslâm akidesi; İslâm düşüncesi, İslâm ahlâkı ve iyi amelleri doğurur. Cemiyette ise akide; İslâm kültürü ve İslâm nizamı şekline inkılâb eder.

Marksizm, marksist düşünce, marksist ahlâk ve marksist hareket halinde şekillenir.

Hülâsa; doğruluğu tasdik edilen her inanç, fertde ve cemiyetde düşünce, ilim, kültür, ahlâk, âdet, hareket ve nizam şekline inkılâb eder. İnancın bu safhalarına geçmesi; akıl, his ve tabii (biyolojik) varlığımızın çalışmalarıyla olur.

Aklî, his ve hareket mekanizmamız, değişik imanların tesir etmek istedikleri, hassas noktalarımızdır.

Bu sebepten hareket, düşünce ve imanları arasında tenakuzlar olan pek çok fert ve cemiyet ortaya çıkar. Akıl, düşünce ve hareket mekanizmamız imanların çarpışmasına tâbi olur. Müsbet bir inancın — ferdin akıl, his ve hareketlerinden — menfi bir inancın hâkimiyetini tardı halinde, fert müsbet hale gelir. Bunun aksi de mümkündür.

Bu hâl, fert ve cemiyetde ayrı bir çöküntünün sebebi olur. Hissi itibariyle Müslüman, aklî itibariyle Hristiyan veya materyalist, hareketleri itibariyle faydacı olabilen tipler (fert ve cemiyet) ortaya çıkar.

Bu hâl, ideolojik yapıya tesir etmeye çalışan, menfi ve müsbet inançların çarpışmalarından doğar. Bu meselevi ileride inceleyeceğiz. (Devamı gelecek sayıda)

Bütün Vatanseverler birleşiniz

Mecmuamızın ilk sayısından itibaren, siyasi hayatımızın derin surette tesir altına alma istidadı gösteren bir meseleye parmak basmıştık. A.P. deki çalkantıyı iki şahıs veya grup arasındaki menfaat kavgası olarak görmek ve göstermek isteyenlere rağmen, meseleyi gerçek zeminine oturtmuştuk. Gerçekte A.P. meselesi; Beynelmîlîl Masonluğun, şuurlanmağa başlayan halk kitlelerinin siyasi hayatımızdaki tesirlerini, silme gayretinden doğmuştu.

Yoksa A.P. buhranı, ne şahsî ihtirasların neticesi patlamış, ne de şuurlu milliyetçi bir kadronun mücadelesi esnasında meydana gelmiştir. Sadece Beynelmîlîl Yahudiliğin zararına olarak, şuurlanmağa başlayan halkın sahiplenmeye çalıştığı bir partinin, gayri millî ve halktan uzak bir hale getirilmesi istenmiştir. Türkiye'nin siyasi krizini doğru ve derinliğine tahlil edenler için, başka bir izah tarzı sathî ve gülünçtür.

A.P. nin buhranı hakkında vardığımız netice, Millî Mücadelemizi hangi dönemelerin beklediğini de, gösterir. Şurası şimdiden bellidir ki, millî kuvvetler bundan böyle siyasi iktidarın açık muhalefet ve mukabelesine uğrayacaklardır. Mason iktidarının zırhı olarak, siyasi iktidarın bundan böyle, millî kuvvetleri sindirmek için kullanıldığına şahit olacağız. İşte bunun için şimdiden, zor günlere hazırlıklı olmak gerek.

Türkiye'nin bu siyasi dalgalanış safhasını dikkatle kollar ve güç mücadele şartları içinde savaşıırken, düşmanın nihai gayesini katiyyen unutmamalıyız. Bu milletin düşmanları iki asırdan beri hep aynı taktiği kullandılar. Bizi önce sersemletip, sonra vurdular. Devletimizi ajanlarının eline teslim edip, başsız ve çaresiz kalan halkı katletmek ve mülkünü talan etmek için istila orduları gönderdiler 1876 77 Türk - Rus harbi, 1912 Balkan harbi 1914 Birinci Cihan Harbi ve Yunan istilası, hep aynı şekilde tecelli etti. Yani, her ihanet hareketi, gafletimiz yüzünden vatan ve insan kaybı ile neticelendi. Kâçıldıkça küçüldük.

Her dahillî mücadele beynelmîlîl kuvvetlerin müdahalesinin ve felaket tohumu saçmasının başlangıcı oldu. İşte 1. Meşrutiyet, işte 2. Meşrutiyet... Hülâsa her dahillî tereddüdümüz, düşman tarafından kollandı, tezgâhlandı. Ve biz bozgunların bataklığına yuvarlandık. Moskof ayısı, Sırp iti, Bulgar eşiği, Yunan yılanı en adi işkencelerle namusları heder etti, canları katletti. Çocuk çoluk demeden vurdu, yıktı ve mahvetti. XIX. Asırdan beri, bize yapılan zulümleri anlatmak kabil değildir. Ne Rus zulmünü, Süleyman Nazif'in güçlü kalemi, ne Yunan, Bulgar ve Sırp zulmünü Mehmet Âkif'in Şahika nazmı anlatmağa kadir değildir. Bütün bu felaketler daima gözünün hırs bürümüş Mason politikacıların bir otomat olarak beynelmîlîl Yahudiliğin emellerine hizmetinden doğmuştur. Osmanlı Devletini 1876 harbinin badiresine atan Mithat Paşa'nın, bugün katmerli bir Mason ve Macaristan baş hahamının piçi olduğunu biliyoruz. Böylece her bozgun çığırımız, yabancı emellerinin bir anahtar adamı (KEYMAN)'nın ihaneti ile başlamış bulunmaktadır.

İstiklâl Harbini de Mehmetçğin parlayan süngüsünün Sevr'i yırtıp attığını ve yok ettiğini zannettik. Ama ne gezer. Sevr şimdi hâlâ düşmanlarımızın hedefidir. Yunanistan hâlâ İstanbul, İzmir ve Batı Anadolu'yu hayal eder, ve nerede ise resmî politikaları olarak dünyaya ilân edecekken, Ermeniler Amerika, İngiltere ve Rusya'nın desteği ile vatanı bölmeye çalışmaktadır.

Su an Türkiye hürdür. Bu Ulu Allah'ın bir lütfudur. Türkiye'nin şimdiki istiklâli ve statüsü aynı zamanda dünya kuvvet muvazenesinin de bir ifadesidir. Yalta konferansında dünya paylaşılan Türkiye ve Yunanistan Amerikan nüfuz bölgesine düşmüştü. Ancak bu muvazaneyi bozacak hadiselerin zuhuru, Türkiye'nin istiklâlini bütün devletlere karşı aynı anda korumasını gerektirecektir. Türkiye'nin tek başına kaldığı bir dünyada istiklâlini ne kadar koruyabileceği sualî ise, insanı düşündüren bir sualdir.

Ve unutmamalıyız ki, halen işgal çizimleri altında inleyen 100 milyon esir Müslüman Türk'ten daha imtiyazlı bir halde isek; bunu sadece

dünya kuvvet muvazenesinin bugünkü hâline borçluyuz. İşte bu muvazenenin her an aleyhimize bozulabileceğini unutmamalıyız.

Mübarek vatanımızın bir Endülü's, bir Batı Trakya ve Türkistan akibetiyle karşılaşmayacağını kim temin edebilir? Her geçen gün beynelmîlîl Yahudiliğin ihanet çemberi daralıyor, köle Yunan silâhlaniyor, hain İsrail ile aramızdaki uydurma Suriye devleti tereyağı gibi eriyor ve Moskof dünyanın en büyük askeri gücünü beklerken beşinci kollarının ihanetinin meyvelerini bekliyor.

Asrımızda harbin bitim noktasının olmadığı, artık biliniyor. Milletler harp içinde bulunuyorlar. Bunun sıcak harbe dönüşmesi her zaman mümkündür. Beynelmîlîl Yahudilik ve yardakçıları son müstakil Türk devletini de yok etmeye hazırlanmaktadır.

Milletimizin yaşamak yahut yok olmakla karşı karşıya kaldığı zamanımızda bütün vatansever, millî ve İslâm'a saygılı kuvvetlerin yapacağı tek bir şey vardır birleşmek...

Ancak beynelmîlîl Yahudilik değişmez bir taktikle hareket eder. Parçalar ve sonra yutar. Nitekim katolik Ferdinand a kılavuzluk eden Yahudilik kendi yok oluşlarını neticelendirse bile, Endülü's Müslümanlarını önce parçalatmış ve sonra da yok ettirmiştir. Bu yüzden Endülü's Müslümanları birbirine düşman itikadî, siyasi partilere ayrılmışlar ve bozgunu davet etmişlerdi. Bir beylik diğer bir Müslüman beylik aleyhine Hristiyanlarla anlaşmış ve devleti, ülkeyi ve milleti düşmana kendi elleriyle teslim etmişlerdi. Ve Allah'ta bu iğrenç haset, kin ve ahlâksızlık cesedi üzerindeki lütf ve keremini kesti. Endülü's'un sadece adı kaldı. Aynı hal ne yazık ki, Türkistan'da da gözüktü. Ulema, meşayih bir birini tekfir ile meşgul iken çocuklarının Rus veya Çin hayranı olup olmadığına bakmadılar. Ve Türkistan Rus ve Çin istila çizmesini görmeden partilerin grupların cemaatlerin birbirlerini boğazlamasıyla zaten takatları düşmüş bulunuyordu.

İstilalarla birliği bozulmuş bir ülkede, yenden derleniş ve toparlanışın en orijinal örneğine Anadolu'da rastlanır. Moğolların harabeye döndürdüğü vatan toprakları üzerinde üç kıtada hüküm sürecektir bir devletin temelleri atılmaktadır. Bu Osmanlı Beyliği'dir. Anadolu İslâm-Türk birliğini kurmak üzere hareket eden beylik milletin düşmanlarıyla savaşmayı gaye edinmiştir. Bizans tefurlarıyla yapılan mücadele, Osmanlıları güçlendirir. İhanetler dikkatli ve kurnaz yapar. Bu mücadele ehliyetini ispat eden küçük beyliğin yanına bütün İslâm âleminin âlimler, ârifler ve mücahidler akın akın gelir. İttifak eder. İşte Âhiler... İşte Horasan'dan, Mısır'dan kalkıp gelen âlimler... Mücahitler... İslâmın ulvî gayelerini hisseden, duyan ve anlayan bütün mü'minler yavaş yavaş Osmanlı sancagında toplanır. Osmanlılar kâfirle savaşır ve fakat Anadolu'daki beylere dost eli uzatırlar. Bazıları bu el'in kâdir ve kıymetini bilir, bazıları hiyanet için fırsat arar. Bir Karaman Bey'i. Papa ile Osmanlı aleyhine anlaşma yapmaktan çekinmez. Ve hiyanetinin cezasını bulur. Anadolu İslâm - Türk birliği, kâfirle mücadele eden bir beyliğin hayret verici kavgasıyla kurulmuştur. Türkiye'mizde cereyan edecek mücadelelerin, Osmanlı İmparatorluğunun kuruluşundan öğreneceği çok şey vardır.

Türkiye'nin bugünkü şartları altında, temel mesele bütün vatan severlerin, milletin, devletin ve mübarek dinimizin korunması mücadelesinde birleşmelerinden ibarettir. Vatan, millet, din ve devletin içinde bulunduğu bu durum, bütün vatanseverleri birleştirmelidir. Kanaat ihtilâfları ve anlayış farklılıklarını, düşmanlığa dönüştürmenin, sadece düşmana yarayan bir davranış olduğu unutulmamalıdır.

Bütün vatanseverler!

Bizi birleşmekten alakoyan kanaat ihtilâflarını bırakalım!

Bütün varlığımızı yok etmeye yönelen düşman karşısında ve milletin müdafaası kavgasında birleşelim!

AYKUT EDİBALI

Yeniden Mill

MÜCADELE

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı, haftalık, siyasi MİLLÎ DAVÂ
MECMUASI

CİLT: 1 — SAYI: 5

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviran...

★

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

★

Fiati : 150 kuruş.

Dizgi :

ŞEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

T.A.S. Cağaloğlu - İst.

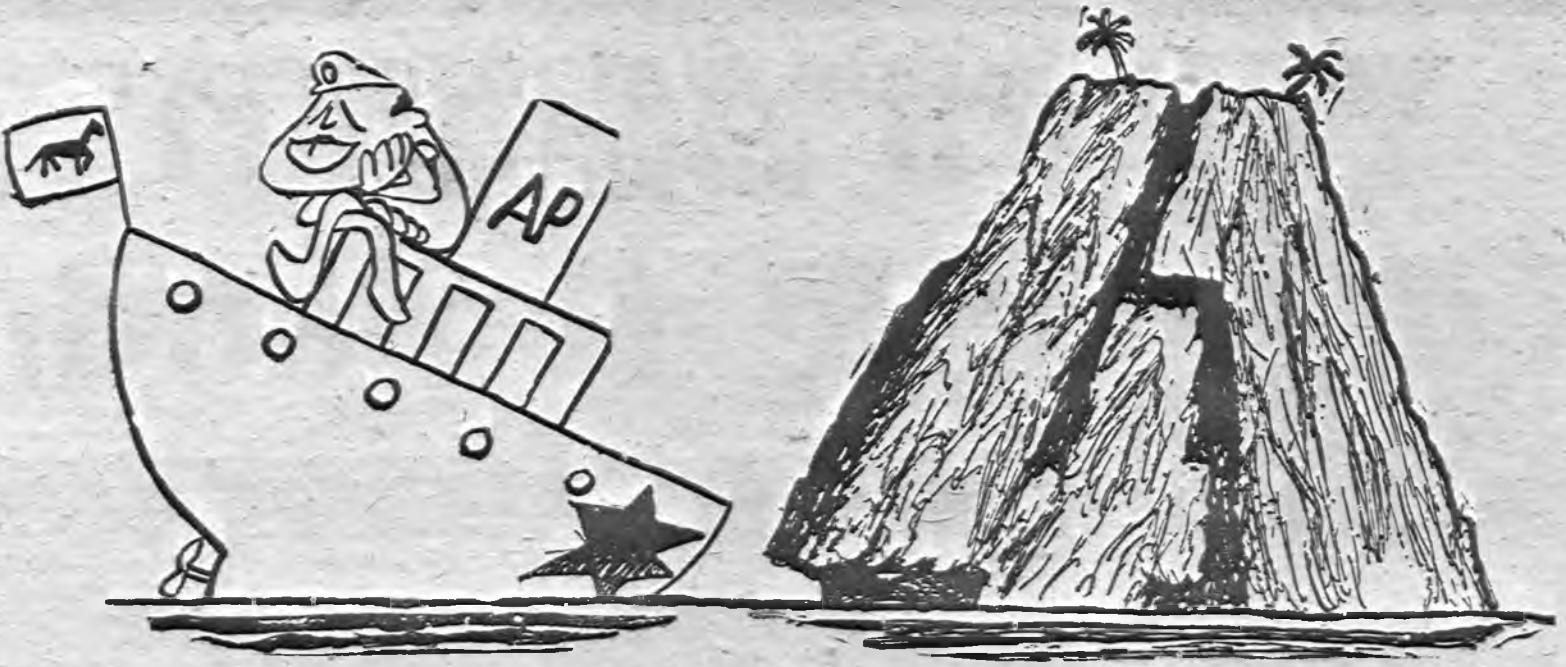
★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

Siyasî hayatımızın karşılaştığı DÖNEMEÇ: SEÇİM

Türkiye'nin siyasî hayatı yeni bir devreye girmiş bulunuyor. 12 Şubat'ta Süleyman Demirel hükümetinin hazırlamış olduğu bütçe, Millet Meclisinde muhalefet ve AP'li 41 milletvekilinin kârı mızı oyu ile reddedilmiştir. Bütçenin reddi ile hükümet istifa etmiştir. Meydana gelen siyasî kriz hâlâ devam etmektedir. Aradan 15 gün geçmiş olmasına rağmen siyasî hayatımızda henüz bir açıklık meydana gelmemiştir.

AP'DEKİ İLK ÇATLAMALAR

Hatırlanacağı üzere Gümüşpala'nın ölümü ile boşalan AP Genel Başkanlığına Süleyman Demirel getirilmişti. Masonların hummalı gayretleri ile işbaşına getirilen Demirel, 3. İnönü koalisyonunun bir ölüme müzakeresi neticesinde güvensizlik oyu ile düşürülmesinden 6 ay sonra başbakan yapılmıştır. Demirel'in G. Başkan ve Başbakan olması ile beraber etrafında Yeminliler namıyla maruf kimi CHP'den transfer, kimi eyyamcı, kimi oportünist grup teşekkülü etmiştir. Kısa zamanda Demirel'in himayesindeki bu grup parti üst kademelerini elde etmiştir. Kendilerine oy veren milletin ideolojik değerlerinden uzak ve millî ızdıraplardan nasipsız bu ekip AP içindeki milliyetçi gruba karşı cephe almıştır. Demirel'in tarafsız gözükme gayretlerine rağmen desteklediği bu gruba, bunun dışındaki sağcı milletvekilleri arasında devam eden mücadele bugüne kadar zaman zaman şiddetlenerek devam edip gelmiştir.

Demirel ve hizbi gene kongreden sonra bu grubu tasfiye ile parti teşkilâtına ve hükümete daha güvenle sahip olmak istiyordu. Fakat parti teşkilâtı tarafından tutulan, sonradan 72'ler veya 41'ler diye adlandırılacak grubu tasfiye için henüz vakit erkendi. Çünkü AP daha yeni iktidara gelmişti. Süleyman Demirel henüz parti içi muhalefetlere mukavim hale getirilememişti.

10 Ekim 1965'de CHP karşısında tek alternatif olan AP'yi, millet büyük bir teveccühle iktidara getirdi. Fakat AP saflarında beynelmül kuvvetlerin ve Türkiye'deki gayri millî güçlerin gözüne batan unsurlar vardı. Parlâmentoya kısmen ağırlığını hissettiren bu unsurlar dikkati çekiyordu. Millet Meclisi yolu ile iktidara tesir etmesini istemeyen mason diplomatlar gelecek seçimlere kadar milliyetçi kanatla iyi geçinmeye çalıştılar. Demirel; Bilgiç ve arkadaşlarına da birkaç bakanlık koltuğu vermek sureti ile tasfiye için müsait şartları bekledi.

ESKİ DÜŞMAN DÖŞÜ OLUYOR.

Fakat 1969 seçimlerinin akabinde AP'nin yeni ne ezici bir ekseriyet ile iktidara geldiği görüldü. Millet AP'ye veriden teveccühünü göstermişti. Bu teveccühün sebebi ne Süleyman Demirel'in şahsı, ne de AP'li milletvekillerinin fazileti idi. Millet CHP'nin karşısında tek sığınak olduğu için AP'de güçbirliği ediyordu. AP'de kendisine, imana, kültürüne, örfüne, daha az muhalefet buluyordu. Kendi temayüllerine aşina çehreler bulduğu ve kendi lisasına yaklaşan konuşmalar duyduğu için AP'vi destekliyordu.

Seçimlerden sonra CHP ile Süleyman Demirel Hükümeti arasında tatlı bir hava esmeye baş-

ladı. İnönü şeflik idaresinden çok partili döneme girildikten sonra ilk defa olarak iktidarda bulunan bir başbakanın politikasını tasvir ediyor ve eski senelerin sert muhalefeti yumuşuyordu.

İnönü'nün bu müsait davranışlarından istifade ile Demirel 1969 seçimlerini takiben 1965'de kabineye almaya mecbur kaldığı bakanları tasfiye için İnönü'den teşvik de görmüştü. Böylece Demirel, muhalefetin beynelmül Yahudi politikasının ve uyduları Masonların, Rotariyenlerin ve Komünistlerin memnun olduğu evet efendimeci bir kabine kurmuştu. Böylece Demirel, parti içinde muhafız olabilecek sivri uçları önce hükümetten uzaklaştırmış oldu. Partinin üst kademelerinde de Demirel'in hamiliğinde yeminliler hâkim olmaya başladılar.

Böylece Demirel kendi bindiği dalı kesti. Partiyi milletin tesirlerinden uzaklaştırıp, mason luğun kontrolündeki eyyamcı fertlerin eline teslim etti. Sağa en az komünistler kadar düşman, milletin dinine her fırsattan istifade ile saldıran eski YTP'li Aydın Yalçın, İslâma «yeşil komünizm» diyecek kadar alçalan Tekin Erer ve benzerleri AP'yi istilâ etmeye başladılar.

VE NİHAyet İHRAÇLAR BAŞLIYOR

İş bununla kalmayarak daha ileriye götürüldü. Bütçe müzakereleri arefesinde yeminli grubu ve Demirel'in parti içindeki şahsî davranışlarını tasvip etmeyen bazı milletvekilleri AP'den ihraç edildi. Kılıçoğlu ve Önder'i takiben Ekrem Dikmen, Vedat Önsal, Kadri Eroğan'ın Demirel'in fermanı ile Merkez Haysiyet Divanına partiye ihraç kararları verildi. Teşkilâtta muhalif, parti başkanı belediye başkanı ve parti idarecileri de çeşitli ihdas edilmiş bahanelerle partiden uzaklaştırılmaya çalışıldılar. Böylece Demirel ve Yeminliler Parti içinde bir diktatörlük sevdasına düştüler.

İhraçlar peşi sıra devam ederken AP'deki iç kavgâ genişledi. Nihayet ihraçları tasvip etmeyen Bilgiç, Menderes, Turgut, Sükan, Bilgehan, Asa ve daha sonra da Ali Naili Erdem AP Genel Yönetim Kurulundan istifa ettiler. Demirel ve yeminlilere karşı partide 72'ler veya muhtıracılar diye adlandırılan grubun aylardan beri süregelen sessiz muhalefeti böylece açık bir muhalefet görünüşü aldı.

İhraçlar ve istifalarla birlikte yaklaşmakta olan bütçe müzakerelerinde Demirel Hükümetinin hazırladığı bütçenin reddedileceği ve hükümetin düşeceği şayı oldu.

HAZIRLANAN PLAN

İşte bu sayılarla birlikte seçimlerin yenilenmesi ihtimalleri de Meclis tüzislerinde konuşulmaya başlandı. Dikkatler bütçe müzakerelerinde toplandı.

Demirel bir taraftan sudan sebepler ihdas ederek partiye emeği geçmiş bir çok milletvekilli,

senatör ve partiliyi ihraç ettirirken, diğer taraftan da «AP'nin bölünmez olduğundan» ısrarla bahsediyordu. Fakat ihraçlar ve istifalar kendini tekzip ediyordu.

Nihayet 12 Şubat 1970 günü bütçenin tamamı ihraçları düşünülen 41'lerin de kırmızı oyları ile Meclis tarafından reddedildi. Bütçenin reddi ile hükümet çoğunluk hükümeti olmaktan çıktı. Daha sonra da hükümet istifa etti. Millî bir politikadan uzak ve Yahudi Mason politikası ve maliyesinin uydusu olanlar memleketi bir siyasî buhranın içine yuvarladılar. Zaten çizilen plan da bu idi.

AP'DEKİ ÇATIŞMA 41'LER — DEMİREL ÇATIŞMASI MIDIR?

Yeminlilerin dışındaki sağ kanat, partideki ihraçlar dolayısıyla kırmızı oy kullandılar. Böylece Demirel ve Yeminlilerin partiye istedikleri gibi hükmetmek temayüllerini protesto ettiler.

Fakat Demirel ve hizbi, bu hareketi bir ihanet olarak anlatırken, gayri millî basın da bu iç muhalefeti siyasî buhranın sebebi olarak göstermeye başladı. Hatta Demirel'den aldıkları ulûfe mukabilinde manşetlerini değiştiren ve 41'leri ihanetle suçlayan güya sağcı birkaç gazete de bu mevzuda yazık ki, aynı paralele düşmüştür. Esasında parti içinde uzun zamandan beri ihraçlar ve keyfi davranışlarla böyle bir buhranı kasten hazırlayanlar masum birer kahraman olarak tanıtıldılar. Kabak 41'lerin başında patladı.

Çünkü kabineden tasfiye edilen bu iç muhalefet, partinin sağcı kanadı tedricen partiden ihraç edilecekti. Bu ihraç veya tasfiye için de bir sebebe ihtiyaç vardı ki kırmızı oylar fırtınası işte bunun için koparıldı.

Hükümetin istifası ile başlayan siyasî buhran devam ederken yeniden Başbakanlık görevi yine Demirel'e verildi. Demirel yeni hükümeti kuracaktı, ancak karşısında tercihe mecbur olduğu yollar vardı:

1 — Demirel ve hizbi ya Meclisteki 221 milletvekilini 226 ya yükseltecekler ve diğer partilerden iltihaklar temin edecekler veya A.P. nin kuracağı kabineyi diğer partilerin desteklemesi ni sağlayacaklar veya hatta 41'leri tehdit, şantaj ve bazılarını ihraç yoluyla parçalayacaklar ve böylece Meclisten güven oyu temin edebileceklerdi.

2 — Mecliste A.P. politikasına yakın bir veya iki partiyle koalisyon kurabileceklerdi.

3 — Diğer partilerin iktidarını kabul ederek muhalefete geçebileceklerdi ki bunun gerçekleşmesi kabil değildi.

4 — Bir başka yol da seçime gitmekti.

Demirel koalisyona yanaşmak istemiyordu. C.H.P. ve diğer küçük partilerin de bir koalisyon teşkil etmeleri bahis konusu olamazdı. Geriye iki şık kalıyordu. Ya yeni hükümeti kurmak ve

(Devamı 14. sayfa)

Yahudi Ajanları Türkiyede toplandı

Rotaryenler Hilton'da

Geçtiğimiz hafta, gazete sütunlarını bazı ziyaret haberleri dolduruyordu. 24.2.1970 Salı günü, İsrail Dışişleri Bakanı Abba Eban, üç günlük bir ziyaret için Bonn'da bulunurken, 23-2.1970 Pazartesi günü de Fransız Devlet Başkanı Pompidou, dokuz günlük bir ziyaret için Amerikaya hareket ediyordu. Aynı günlerde ise, bir evvelki sayımızda da haber verdiğimiz gibi, mübarek topraklarımızı davetsiz bir misafir çiğniyordu. Bu misafir de Rotary Kulüpleri Genel Başkanı James F. Conway idi.

Hadise dikkatle takip edilirse gözlerimizin önüne bir hakikat serilecektir. Talimat vermek ya da talimat almak için dünyayı dolaşan bu üç adam da aynı gaye için ziyarete çıkmışlardı. Gerçek Emperyalizmin yani beynelmilel Sion Emperyalizminin politikasını perçinlemek...

Daha evvel de ifade ettiğimiz gibi, Orta - Doğu'da, Avrupa'da, Afrika'da ve Amerika'da zehirli bir örümcek ağı örülüyordu. Hem de bütün milletlerin nefretini kazanmış bir ırkın muhayyel diktatoryası için... Yahudinin bütün insanlığı esirleştirmesi için... İşte, geçen hafta bu ağır uçlarını dolaştıranlar da Pompidou, Abba Eban ve Conway oldular.

İHANET BELGELERİ...

Ancak Mister Conway'nın bu davetsiz yere Türkiyemizi ziyareti bize bir gerçeği hatırlattı. Adeta bir kanuniyet, bir prensib haline gelen gerçek... Nedir, bu gerçek? diyeceksiniz. Hemen söyleyelim; beynelmilel güçlerin ve ajanların her toplantısı, her konferansı, ya da ziyareti; milletimize karşı girişilen bir ihaneti ifade eder, olmuştur. Tarih bu ihanet belgeleriyle doludur.

İşte bunlardan biri. Tarih 1897. İsviçrenin Bâsele şehrinde bir toplantı olur. Bu toplantı, dünya Sionist cemiyetlerinin kongresidir, bütün Yahudi bilgileri bu kongreye iştirak ederler. Osmanlı İmparatorluğunun parçalanması ve milletimizin esirleştirilmesi ile beraber, bütün dünya milletlerinin korkunç akıbetleri bu toplantıda plânlanır. Böylece Sion emperyalizmi, Yahudi Hahamlarının kanlı parmaklarıyla tezgâhlanır ve politik sahaya aktarılır. Artık, dünya kaynayan bir kazan olmuştur. İmparatorluklar, yahudilik namına dinamitlenmeye başlanır. Bu arada ve hususen bizim Devletimiz, bu plân icabı darbenmeye en çok tabi tutulan imparatorluktur.

Devletimiz yıprandıkça 1. Cihan Harbinin hazırlıkları artar... «Filistin'de İsrail devletinin kurulabilmesi için, Osmanlı İmparatorluğunun bu haliyle yıkılmasını ve bir cihan harbinin patlamasını beklemeliyiz» diyen azılı Sionist Theodor Hertzl, Abdülhamid Han'ın tahttan indirilmesini ve İmparatorluğun bünyesinde tahriblerin meydana getirilmesini, ajanlarına işte, böyle davetsiz ziyaretler esnasında talim ettirir. Bununla kalmaz; İstanbul, Berlin, Londra, Paris ve Vatikan arasındaki meş'um seyahatleriyle 1. Cihan Harbinin gizli plânlarını hazırlar. Netice malumdur... Harb patlak verir ve millet düşmanları mübarek topraklarımızı istila ederler.

Ancak; sütçü imamların, Erzurum ve Sivas Kongrelerinin hazırlayıcı sarıklı kahramanların, Çelik Alayların Kurucusu Şükrü Hocaların, Antep vaazlarının başlattığı ve bütün milletin ter, göz yaşı ve kan akıtarak devam ettirdiği Millî mücadelemiz, Anadolu'yu millet düşmanlarına mezar edecektir... İşte, millet düşmanlarının Mehmetçik'i yenemediği yer. Harb Meydanı... Mehmedçik, zaferi harb meydanlarının

RESİM, dünyanın her yerinden gelen Rotaryenleri İsrail'de Tel-Aviv Rotary Kulübünün ciddi bir toplantısında göstermektedir. R. M. Ginegar (İtalya - Floransa Rotary üyesi) açış konuşmasını yaparken görülüyor. Türkiye'nin içine yuvarlandığı her bozgunun böyle bir toplantıda hazırlandığı unutulmamalıdır.

da mübarek kanıyla perçinlemiş ve onu abideleştirmiştir. Ne yazık ki, Mehmetçik'in bu abidesine hürmette kusur etmeyen (!) diplomasi, masa başlarında kaybede, kaybede 1945'e kadar gelir. İşte bu devrede beynelmilel bir konferans daha görülür. Meşhur Yalta Konferansı...

Beynelmilel Yahudilik, Amerika ve Rusya arasında ancak, kendi için kullanacağı bir muvazene politikası kurmak gayesiyle dünyayı paylaşır ve Türkiye, Amerika nüfuz bölgesine ait olarak kabul edilir.

«1945 Yalta Konferansında... Akdeniz ülkelerinin kapitalist devletlerin nüfuzu altına girmesini kararlaştıran Stalin, Çorçil ve Ruzvelt'in yolunu takip edenler, bugün de bir başka taktikle milletimizin yıkılışını hazırlamaya çalışıyorlar.»

(Mücadele Birliği'nin Millet Düşmanlarının plânları ile ilgili ikazı: Sahife, 3 sene 1969)

Bütün siyasi, iktisadi ve kültürel mağlûbiyetlerimizin temelini teşkil eden bu ittifaklar çemberi, durmadı ve devam etti. Bazan karşılıklı güçlerin ittifakı, bazan kongresi, bazan da yemekli içkili toplantıları şeklinde... Son on yıl içinde bu meş'um ittifak, ya da toplantıların bir hayli çoğaldığını görüyoruz. Bütün bu toplantılar ve ittifaklar, Türk siyasi hayatına uzanan iğrenç bir anlayışı ifade etmektedir.

Anadolu, Hristiyan - Yahudi işbirliğine peşkeş çekilmektedir. İktidar, bu milletin evlatlarına bırakılmak istenmemektedir.

İki asırdan beri milletimize takdim edilen değişik siyasi sistemler, bu anlaşmaların mecburi tatbikatlarıdır. Bugünkü içinde bulunduğumuz siyasi, iktisadi ve kültürel buhranlarımız da son on yıl içinde alınan beynelmilel kararların tatbikinden başka bir şey değildir.

1960 darbesi yapıldığı gün, örfi idarenin yasalarına rağmen, dünya masonlarının mühim toplantılarından birisinin Çınar Otelinde yapılması daha o zamandan siyasi hayatımızda dönen dolabları gösterir.

Burada D.P.'nin yıkılış devresini tahlile tabi tutarsak, 1960'daki beynelmilel mason toplantısını çözebiliriz. Bu tahlil aynı zamanda Rotary masonlarının Hilton'daki toplantılarını da çözmeye yardımcı olacaktır.

Geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi, D.P.'nin kuruluşu ikili bir protokole dayanıyordu. İnşânı. Bayar protokolü. Ancak bu bir muvazaa partisini ifade ediyordu, ve kendilerine yüksek mahfillerden telkin edilmişti. Fakat, bu muvazaa partisi gittikçe yerli ve millî bir renge bürünmeye başlamıştı. İşte D.P.'nin yıkılışı, böyle bir devreye raslar ve hemen akabinde Menderes tarafından kovulan Dünya Bankaları Umum Müdürünün efendileri masonların Çınar Otelindeki beynelmilel toplantıları görülür. Acı bir gerçektir ki, Türkiye'nin siyasi kaderi bu gizli toplantıların kararlarına terkedilir.

MASKE BİR YILDÖNÜMÜ...

Hemen ilâve edelim ki. A.P.'nin buhranı da aynı gerçeği isbatlar mahiyettedir. Beynelmilel Yahudiliğin muvazaa politikasını temin maksadıyla tezgâhlanan güdümlü demokrasi, kısmen de olsa A.P.'nin şahsında millileşmeye doğru kayınca hemen beynelmilel güçler faaliyete geçtiler. Daha önceleri yaptıkları gibi içişlerimize müdahale manzarası arzedecek davetsiz toplantılar yaptılar, kararlar aldılar. Bu toplantılarını Millî Cephenin gözünden gizleyebilmek için, yıldönümüyle maskeleydiler Güya Mister Conway, Rotary Kulüplerinin kuruluşunun 65. yıl dönümünü kutlamak için Türkiye'ye gelmişti.

Oysa geçen sayımızda ifade ettiğimiz gibi, Sion emperyalizminin bekçileri sayın Rotariyenler, Yahudi namına Türk siyasi hayatına müdahale etmek istiyorlardı. Ancak bunda muvaffak olamayışları başkanlarının gelmesini gerektirdi. Ve kasten yıldönümü toplantısı Türkiye'ye isabet ettirildi. Kendi ifadesiyle, sayın başkanın 147 ülkede karakolu vardı da neden diğer bir ülkede bu yıl dönümünü kutlamadı? Daha yedi sene evvel 1963'te yine Hilton otelinde yaptıkları toplantıyı ne çabuk unuttular? Biz buna unuttular diyemeyeceğiz. Bu, yedi senelik bir faaliyetin murakabesidir. Millî Mücadelemizin karşısında Türkiye'deki mağlûbiyetini durdurabilmek için yeni plânlar ve talimatların dikte ettirildiği bir murakabe. Türk Rotariyenlerini azarlayan bir murakabe. Bakın şu azara... Sayın Conway, Türk siyasi hayatına gereken müdahaleyi yapamayıp da başkanlarını çağırın üyelere şöyle diyor. «Rotary (Devamı 14. sayfada)»

FUTBOL SAHALARINDA KİM KİMİ NİÇİN ÖLDÜRÜYOR?

Diyarbakır Stadında Dolaşan ölüm

Milletimizi yok etme esasına göre hazırlanmış düşman planlarından birisini daha geçtiğimiz hafta içerisinde müşahade etmiş bulunuyoruz.

Hatırlanacağı üzere bundan bir kaç sene evvel Kayseri'de bir futbol maçında çıkan bir arbede neticesinde 40 ölü ve çok sayıda yaralı vardı. Bunu, Kırıkkale'de 9 kişinin ölümüyle neticelenen hadise takip ederken, geçen hafta da Diyarbakır, Manisa ve Antalya'da da 4'ü ağır 47 kişinin yaralandığı aynı müessif olaylar vukubulmuştur.

Bu hadiselerin altında yatan gerçek nedir? Asıl fail kimdir? Bu hadiseler basit zabıta vak'aları mıdır, yoksa ideolojik mücadelenin bir vechesi midir? Hadiselerin iyice aydınlığa kavuşması için, cevaplandırılması icap eden temel sorular bunlardır.

Asırlardır insanlığa önderlik yapmış olan milletimizin bileğini bükemeyen düşman, bileğe hükmeden şuuru ve onu kontrol eden imanımızı tahrip etme metoduna başvurdu. Bir taraftan kurduğu kültür yuvaları ile millî kültürümüze ölüm çukuru kazarken, diğer taraftan millet ümidi gençlerin ahlakını ve düşünme melekelerini tahrip etmek, boş ve lüzumsuz şeylerle onları oyalamak için her türlü çareye başvuruyor. Zaten ideolojiler arasında devam eden topyekân ve sınırsız harbin psikolojik safhasında en büyük nedef; son darbeyi indirmeden evvel düşman kudretlerinin iradesini felce uğratmak, şaşkın hale getirmek ve abtallaştırmaktır.

Düşmanların oyunları neticesinde aptallaşan bir insanın, düşman karşısındaki durumu, yılanı görünce olduğu yere mihlanıp kalan sersemleşmiş güvercin gibidir. O insanın, milletin kurtuluşunda hiç bir fonksiyonu olmaz. Boş ve lüzumsuz şeylerle uğraşıp vakit geçiren, düşmanını ve hazırlıklarını bilmeyenleri ve onlarla mücadele yollarını öğrenmeyenleri bir tek akıbet bekler: Yok olmak...

Yıllardan beri yapılan alçakça faaliyetler neticesinde millet evlatları stadyumlara ve diğer eğlence yerlerine dolduruluyor. Binlerce insan, saatlerce ortada yu-

Spor, bir milletin hayat-müdafaasında fuhmâl edilmez vasıttadır. Spor, bir milletin evlatlarını cinayetlere sürüklüyorsa, cemiyetin yıkılışı süratleniyor demektir.

varlanan meşin yuvarlağı seyrediyor, neticede her iki takım taraftarları, tahrikçilerin de gayretiyle birbirine can düşmanı imişcesine saldırıyor, kanlar akıyor, yuvalar yıkılıyor, analar eviatsız, çocuklar öksüz kahyor. Niçin? Bir hiç uğruna...

Milletimiz, buhranın sebebini ve mesullerini öğrenmiştir. Onun şerefli mücadelesi zaferle bitecek, buhranlar sona erecek, düşmanlar kahrolacaktır.

Tarihimizde bu tip hadiseler hiç olmazken, zamanımızda en korkunç şekillerine her yerde sık sık rastlamak mümkündür. Böyle devam ederse futbol sahalarının bir harp meydanı haline gelmesine kimse mani olamayacaktır. Haibuki milletimiz, yalnız düşmanlarını öldürür veya onların eliyle şehadet şerbeti içerdi. Halkı müslüman olan bir beadede, bir şehir, diğer bir şehirle döğüşsun ve birbirinin canına kasdetsinler, bu re görülmüş, ne de işitilmişti.

İşte tarih boyunca görünmeyen hadiseler bugün oluyor. Millet evlatları birbirine düşüyor. Bu büyük bir tehlikenin habercisidir. Artık Milletin, uçurumun kenarına kadar geldiğinin dehşetli bir işaretidir. Bu, kendiliğinden olmamıştır. Milletimizin, gerek siyasi ve gerekse diğer yönlerden olsun birbirine düşman bloklar haline getirilmesi, ancak Beynelmilel Siyozmizin ve ajanlarının marifetidir.

Ayrıca bu son hadiselere ordumuzu da karıştırıp, onu halkla karşı karşıya getirme hareketi tesadüfle izah edilemez. Milletle ordu daima elele ve yanyanadır. Başta da söylediğimiz gibi bunların hepsi millete hazırlanan komlodur. Maçlar sadece vasıttadan ibarettir.

Bu hadiseler silsilesinin neticesinde elde edilmek istenen şey nedir? Hadiseleri tertip ve tahrik edenler kime usaklık ediyorlar, onu görelim: Bu suallerimiz, Muharret Tevratın şu cümlelerinde ifadesini bulur: «Ve kardeş kardeşimle, ve herkes komşusu ile, şehir şehirle, memleket memleketle muharebe edecektir.» İsaya 19/2.

Ayrıca yahudi protokollarından şu cümle de düşmanın niyetini bütün açıklığıyla ortaya koymaktadır: «Bir taraftan halka yeni meşguliyetler temin etmekle beraber, diğer taraftan da işleri yine ve hemen hemen aynı istikamette yürüteceğiz. Şu kadar ki, halkın düşünerek yolundan dönmesine meydan verilmemesi icap edeceğinden, onları kumar, eğlence ve sefahat yerlerinde veya genel evlerde oyalamak ve bu suretle mukarrer olan yolu takip etmelerini teminat altına almak bir

zaruret olacaktır.

Az bir müddet sonra, basın vasıtasıyla her çeşit sanat ve spor müsabakalarını tertip edeceğimizi açıklayacağız. Bu gibi meraklar, mücadelesini yapmak zorunda bulunduğumuz meseleler üzerinden zihinleri uzaklaştıracaktır. İnsanları bizzat düşünme kabiliyet ve itiyadını kaybedecekler ve nihayet ortada, fikrî yem istikametler verebilecek bizden başka kimse de kalmayacağından herkes bizimle nemfikir olacaktır.» Protokollar, fasıl: 13

Görülüyor ki, geleceğimiz üzerinde, bizi yeryüzünden silmeye yönelmiş oyunlar oynanmaktadır. Milletimiz, mücadele gücünü, Millet düşmanlarına karşı sarfedeceği yerde birbirlerini doğrama yolunda harcamak durumuna getiriliyor. Hayatımız, heyecanlarımız ve imkânlarımız milletimizi yüceltecek yüksek gayetler uğruna harcanacağı yerde, onun yok edilmesi hedefine harcanıyor. Aynı ideolojinin müntesipleri ve aynı milletin evlatları, birbirinin can düşmanı haline getiriliyor. Böylece galibiyet duygusu istismar ediliyor ve hedefinden sapıtılıyor. Bu duygu düşmanla kıyasıya mücadele edenlerin hakkıdır. Bu duygu yerinde kullanılmalıdır. Bu his boş yere harcanmamalıdır. Milletin bu hissi bir kuvvettir. Bu kuvvet istismarcılara bırakılmamalıdır. Milletin menfaati ve millet düşmanlarının kahredilmesi için harcanmalıdır.

Bu bakımdan spor ve müsabaka adı altında millet evlatlarını birbirine düşman kılan bütün faaliyetler derhal yok edilmelidir. Millet evlatlarının kıymetli zamanlarının böyle bas.tuklerle heba edilmesine milletçe karşıyız. Çünkü Milletin, kurtuluşu uğruna verdiği mücadelede kaybedecek vakti yoktur. Yok olmakla karşı karşıya bulunan bir milleti oyalayanlar ve onun mücadelesini hedefinden sapırmak isteyenler ismi ve sıfatı ne olursa olsun millet düşmanıdır, haindir.

Türkiye'de futbol federasyonundaki mason hakimiyeti ve oyunları milletin gözünden kaçmamaktadır.

Memleketimizde nastahanelerin, hapishanelerin ağzına kadar dolu olması, üniversite ve yüksek okullarımızda gayrı millî kültürlerin tedris edilmek istenmesi, işçimizin, köylümüzün ıstırapı ve son zamanlarda vukubulan kardeş kavgaları birbirinden ayrılması mümkün olmayan hadiselerdir. Çünkü bütün bunlar milletin buhranının bir parçası ve tezahürüdür. Milletimizin buhranının sebebi ise Türkiye'deki Judeo-Grek menşeli, gayrı millî kapitalist sistemdir.

Rothschildler'in Banka Müdürü Pompidou Amerika'da

AMERİKA'DA DALGALANAN İSRAİL BAYRAKLARI

Geçtiğimiz Pazartesi günü Fransa Cumhurbaşkanı Pompidou, 9 günlük bir ziyaret için Amerika'ya gitti. Amerikan Yahudileri Pompidou'yu büyük protestolarla karşıladılar. Beyaz Saray önünde on binlerce Yahudi nümayişler yaptı. Ve ellerinde altı köşeli yıldızlı İsrail bayrakları taşıdılar. Bu nümayişçi grup İbranice şarkılar söyleyip «Yaşasın Fransa, kahrolsun Pompidou» gibi sloganları ihmal etmediler.

Geçen sene Yahudiler'e karşı şahsiyetli bir politika yürütmeye çalışan De Gaulle yıpratılmış ve yerine Pompidou seçilmişti. Acaba yeni seçilen başkan De Gaulle'un izinde yürüyen bir Fransız milliyetçisi midir? Yoksa Pompidou böyle gösterilmeye mi çalışılmaktadır?

İsrail'in Orta Doğu'da meydana getirdiği çatışmalar bloklar arası husumeti iyice artırmıştır. İslâm Dünyası'nda haklı bir tepki uyandıran İsrail saldırıları büyük devletlerce müsamaha ile karşılanmıştır. Bu durum, Yahudiğin hücumlarına maruz kalan Müslüman Araplar'ı Rusya'nın kucakına itmekle kalmamış İsrail'i iyice şımartmıştır.

DE GAULLE NEDEN DÜŞÜRÜLDÜ?

Dünya Yahudiğinin Fransa'ya karşı olmasının sebebi, Arap - İsrail çatışmalarında Fransa'ya desteklemeyişidir. De Gaulle'un İsrail'i açık bir şekilde takbih etmesi, Yahudilerin saldırgan bir politika takip ettiklerini dünyaya ilân etmesi Siyonizme vurulmuş büyük bir darbe olmuştu. Bununla yetirmeyip Irak'a De Gaulle Mirage uçakları da vermişti. Bu şahsiyetli politika, gerek Fransa'da gerekse dünyada beynelmilel Siyonizm için büyük engel teşkil etti. Sırf bu yüzden De Gaulle iktidardan düşürülmeye çalışıldı, yıpratıldı. Sonra yerine şu anda Amerika Yahudilerinin aleyhinde gösteri yaptığı Pompidou seçildi.

POMPIDOU İSRAİL ALEYHTARI DEĞİLDİR

Bugün Libya'ya Mirage uçakları verip İslâm Dünyasının desteğini kazanmaya çalışan Pompidou; Fransız Yahudiğinin mutemed adamlarından biridir. Yapılan şesin anlaşmalara göre Libya uçakları İsrail'e karşı kullanmayacaktır. Ayrıca Çad Müslümanlarını desteklemekten vazgeçecektir. Bunun yanında Pompidou; Cherbourg limanında beş hücumbotu İsrail kaptanlarına teslim eden ve buna kaçırılma süsü veren başkandır. Bununla kalmayıp Fransız kabinesinin en önemli üç mevkiini Yahudilere teslim etmiştir: Dışişleri Bakanlığına Maurice Schuman, milli savunma bakanlığına Michele Debré ve başbakan Chaban-Delmas. Ve ayrıca Pompidou büyük Yahudi sülalesi Rothschildler'in de banka müdürlüğünü yapmıştır. İşte Rothschildler'in banka müdürlüğünden Fransa Cumhurbaşkanlığına getirilen Pompidou!

FRANSA POLİTİKASINI ROTHSCHİLLDLER VE 3 YAHUDİ BAKAN ÇİZER.

Daha Amerika'ya varmadan «Time» a de-
meç veren Pompidou İsrail menfaatlerinin avu-

katı gibi konuşmuştur. Orta Doğu'daki harbi kas-
tederek:

«— Bana kalırsa çatışmaya son verilmediği takdirde bu çatışma gittikçe daha ağırlaşarak sürüp gidecektir. Bundan dolayı gerek ilgili ulusların, bu arada belki de en çok İsrail'in çıkarı, gerekse dünya barışının çıkarı için çatışmanın durdurulması gerekmektedir. «Peki harp tahrikçiliği yapan, İsrail'e her türlü silah ve para gönderen Rothschild firmalarının durumu ne olacaktır? Kabinedeki Yahudi bakanlar Fransız politikasına yön verirken Yahudi aleyhtarlığından bahsedilebilir mi? Bunlar Fransız milletin gözünden kaçırıldığı gibi ayrıca İslâm Âleminde de Fransa'nın, Araplar lehine bir politika takip ettiği yayılıyor. Unutulmamalı ki, Fransa Araplar'ı katıyken desteklemez. Çünkü onun politikasına üç Yahudi bakan ile Rothschild firmalarının mutemed müdürü Pompidou yön vermektedir.

İSLÂM ÜLKELERİNİ KİMLER İDARE EDER?

Ayrıca Fransa Katolik bir memleket olup İslâm aleyhtarlığı ile doludur. İdeolojik yapı farkları Fransa'nın da, Fransız politikasına yön verenlerin de Müslüman Araplar'ı desteklemesine manidir. Ne yazık ki, bu realite politik oyunlar ile gizlenmektedir. Beynelmillel Siyonizmin dünya üzerinde yürüttüğü politikayı bilmeyen İslâm Milletleri oyuncak durumuna düşmektedirler. Arap dünyasının Siyonizm aleyhtarlığı çok hissi kalmakta ve bu his te baştaki sosyalist liderler tarafından bozulmakta ve dejenere edilmekte. Siyonizm; mahiyeti itibariyle bilmeyen sosyalizmin; siyonizmin aleti bir ideoloji olduğunu anlamayan Araplar başlarındaki Rus, İngiliz, Amerikan ve Fransız ajanı liderler tarafından kullanılıyorlar.

Orta - Doğu harbini, Beynelmillel Siyonizmin politikası içinde mütalaa etmek gerekir. Gerek Arap Milletleri ve gerekse Türk hariciyesi, bize açıkça tehdit eder hale gelen İsrail saldırılarına ne yazık ki bu açıdan bakmamaktadır. Beynelmillel Siyonizmin politikası bilinmeden Orta - Doğu buhranı çözülemeyeceği gibi Fransa'nın politikası da elbette manalandırılmaz.

POMPIDOU'nun AMERİKA'DA İŞİ NE?

Her şeyden önce şunu ortaya koymak gerekir. Pompidou Amerika'ya niye gitmektedir? Bunun tek izahı şudur ki, Amerika ile Fransa'nın politikalarında bir yakınlaşma meydana getirilmeye çalışılıyor. Fransız milliyetçisi ve koyu bir

**POMPIDOU, BİR MODERN HEYKEL GALERİSİNDE! .. Sanki, Rothschildler karşı-
sındaki mânevî halini gösterircesine, modern
bir tapınmış halinde! Asrımızda yahudilik hük-
ûmet ve devlet adamlarını işte böylece ef-
sunlaşmaya savaşılmaktadır.**

Katolik olan De Gaulle'un İsrail aleyhtarı politikası mümkün olduğu kadar yumuşatılacaktır. Meselâ daha Pompidou Fransa'ya başkan seçilmeden önce Londra'da neşredilen Yahudi gazetesi J. Cronikle 25.5.1969 tarihinde onun hakkındaki şunları yazmıştı: «Eğer Pompidou başa geçerse İsrail - Fransa ilişkileri Poher veya orta cı bir lider kadar olmasa da gevşeyecektir. Pompidou ile en azından karşılıklı konuşulabilir. Fakat De Gaulle ile konuşmak tuğladan duvarla konuşmak gibi idi.» Pompidou kaoinesine üç Yahudi bakan almakla beynelmillel Siyonizme nasıl bir yaranma hissi içinde olduğunu ortaya koymuştur.

Fakat Amerika da Pompidou'ya yapılan aleyhte gösteriler nasıl izah edilecek.

SIYONİZM; KARŞISINDA UYDURMA LİDERLER ARAR.

Beynelmillel Siyonizm kendisine karşı yürütülecek sağlam bir politikayı ezmeğe çalışır. De Gaulle bunun için devrilmiştir. Onun yerine milliyetçi Fransız politikasını dejenere edecek birisinin geçirilmesi gerekirdi. Bu da Pompidou olmuştur. Halen yürütülmekte olan Fransız politikası İsrail aleyhtarı gösterilmesine rağmen Fransız kabinesi Yahudi bakanların ısgali altındadır. Beynelmillel Siyonizmin uydurma İsrail aleyhtarlarına ihtiyacı vardır. Bu boşluk böyle tiplerle doldurulmazsa lâıyını bulabilir!

Beynelmillel Yahudilik doyurulamayan bir iştaha sahiptir. Avrupalı liderlerin İsrail politikasını açık bir dille desteklemesi bugün itibat haline gelmiştir. Yahudiler'in avam tabakası başkan Pompidou'nun da İsrail'i en az Amerika kadar desteklediğini ilân etmesini beklemiştir. Fransız milliyetçisi De Gaulle'un devrilmesi bu yardımın sağlanması için değil midir? Beynelmillel Yahudi maliyesinin en kuvvetli adamı Rothschildlerin bankalarında yıllarca müdürlük yapan Pompidou'dan Yahudilerin avam tabakası elbette açık bir destek isteyecekti. Lâkin Fransa'nın durumu buna müsait değildir. Fransa'nın Milleti 1789 Fransız ihtilâlinde bu tarafa siyasi tecrübesini ve kültürünü son derece artırmıştır. Onun bu uyanıklığı Pompidou'nun İsrail'e karşı politikasını maskeleyişine sebep olmuştur. Fransız Milletinin kültürü itibariyle yüksekliği ve De Gaulle'un milliyetçi politika ananesi Pompidou'yu frenlemektedir. Pompidou'nun maskeli politikası ise Amerika'daki Yahudi avamı tarafından malum taassupları sebebiyle tam idrak edilememektedir

(Devamı gelecek sayıda)

Pompidou aleyhinde gösterilerin mahiyeti. Bu gösteriler Fransa'nın gizli İsrail taraftarlığının aleni bir kuyrukluk yaftasını asmağa sebep olacaktır.

Yeniden kanayan y

KIB

Kıbrıs'ta katledilen mâsum yavrular. Bu mâsumların intikamı bir gün, zâlimlerden, hainlerden ve göz yuman âdilerden mutlaka alınacaktır.

Son günlerde Türkiye'nin devlet ve millet hayatını karanlık yönle sürüklemek için, beynelmil Yahudiliğin sabotör ordusu Türkiye'ye sükün etti. Hatırlanacağı üzere, Amerikan Yahudiliğinin temsilcisi Jacob Javits'in Türkiye'ye gelmesinden sonra, Türkiye'nin siyasî hayatı korkunç bir buhranın içine sürüklenmiştir. Bütün reddiyle su yüzüne çıkan buhran A.P.de bir mason - milliyetçi kavgası halini almıştır. Jacob, Türkiye'ye iğrenç nifak tohumlarını atıp gittikten, hemen sonra Dünya Rotary Kulüpleri Genel Başkanı James Convey geldi.

Türkiye iç politik hayatı bir çıkmaz içine itilirken Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri ve Dünyanın sayılı masonlarından olan U-Thant'ın Türkiye'ye gelmesi ile zaten devam eden Kıbrıs buhranı yepyeni bir şekle girerek tekrar alevlenmeye başladı. Böylece, beynelmil Yahudilik ve Hristiyanlık, yeni yeni oyunlar icad ederek hain Yunanı tekrar sahneye çıkardı. Beynelmil Yahudiliğin ve Hristiyanlığın mahsulü Yunan, Bizans'ı diriltmek gayesiyle Kıbrıs'ta yeni oyunlar oynamaya başladı. İç meseleler, içinde olduğu gibi, Kıbrıs meselemizde de karşımıza çıkanları iyi tanımalıyız. Ve bütün beşerî hâdiselerin ideolojilerin kavgası olduğu prensibini unutmamalıyız. Zira, bütün buhranımız beynelmil Yahudiliğin ve Hristiyanlığın ve Komünizmin milletimize karşı sürdüğüleri topyekûn savaştan doğmaktadır.

YUNANİSTAN HARBE HAZIRLANIYOR...

Türkiye'ye karşı askeri bir faaliyete girişen Yunanistan, A.B.D.'nden aldığı silâhlarla yetinmeyerek, şimdi de Fransa'dan silâh satın almaktadır. Bilindiği gibi Yunanistan, Fransa'dan çok sayıda Mirage uçakları ve hücumbotlar satın almıştır. Aldığı silâhların bir çoğunu Rus ajanı ve İslâm düşmanı Nasır vasıtasıyla Makarios'a göndermektedir. Böylece biz, dünya sulhünün bekçiliğini yaparken dostumuz (!) Yunan, Enosis'i gerçekleştirmek için, Türkiye'ye karşı iğrenç faaliyetlerine devam etmektedir. Ayrıca Yunanistan, adalarda uçak alanları inşa ettirmiştir. Lozan anlaşmasına rağmen «Yunan Jandarması» adı altında yetiştirilen binlerce kişilik hazır kuvvet bulundurmaktadır. Böylece, beynelmil anlaşmaları bir kere daha kendi çıkarları uğruna hiçe saymıştır.

Meydana gelecek Yunan - Türk harbinde, adalardan kalkan jetler Ankarayı rahatlıkla bombardımana tabi tutacaktır. Fakat Atina'dan kalkan bir jet bunu zor yapacaktır.

Acaba, Yunanistanın bu faaliyetlerini bay hariciyemiz bilmiyor mu? Elbette biliyor... Biliyor ama bir Amerika seyahatini Türk düşmanı papaz Yakovasla beraber aynı sofrada yemek yiyen hariciyecilerimiz olursa durum elbette böyle olacaktır. Ve bu millete Yunan hâlâ dost diye tanıtılacaktır. Papaz Yakovas, geçen Kıbrıs hâdiseleri sırasında, dünyanın pek çok yerinde Türkiye aleyhine demeçler veren, kiliselerde ayinler düzenleyen, Makarios'un ve Kıbrıslı Rumların davalarının haklı olduğunu A.B.D. hükümetini

tenaya çalışan ve Türkiyeden sürgün edilen bir millet düşmanıdır. Yunanistan silâhlanma hazırlıklarına devam ederken buna paralel olarak Kıbrıs'ta Makarios ta silâhlanmaya devam ediyor.

MAKARIOS TÜRLERE HAYAT HAKKI TANIMIYOR.

Makarios 1950 de Kıbrıs başpiskoposu seçilmişti. Bu tarihten itibaren Rumların temsilcisi durumuna geçmiştir. O günden bu yana adayı Yunanistana bağlamak gayretini göstermektedir. Kıbrıs'taki kardeşlerimizi en iğrenç metodlarla imha etmek hareketine girişmiştir. Çok acı bir gerçektir ki, Lozan anlaşması sırasında Türkler adada %85 çoğunluk halinde iken, beceriksiz, korkak, millet ideolojisinden sapmış devlet adamları yüzünden bugün 250.000 Rum'a karşı 110. bin Türk kalmıştır. Kardeşlerimizin bir çoğu sefil perişan bir vaziyette göçe mecbur edilirken, bir kısmı da vahşiyane işkencelerle şehit edilmişlerdir. Tarihin şerefi olmuş bir milletin evlâtlarına, Kıbrıs'ta kasaba papazı Makarios'un zulmü altında yok olmalarına göz yumanlar, tarih ve millet indinde hesap vereceklerdir.

Makarios Kıbrıs'ta Müslüman - Türklere ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapmaktadır. Birleşmiş Milletlerin adaya yaptığı yardımı kendi kesesine atıyor. İnsan hak ve hürriyetlerini kendi ideolojisi icabı ayaklar altına alan Hristiyanlığın temsilcisi Makarios, Türkiyeden gönderilen 200 milyon liralık yardımın büyük çoğunluğunu da utanmadan çalmıştır.

Ayrıca Makarios, adanın Yunanistana ait olduğunu ispat etmek gayesiyle iğrenç yollara başvurmaktadır. «Mukaddes toprak Kıbrıs» isimli bir kitap yazarak adanın Yunanlılara ait olduğunu ispat etmek için en şeni yalan ve iftiralara sarmıştır. Tarih Hristiyan ideolojisinin sol, gayr-i insanî olduğuna kaatil papazın ağzından bir daha şahit olmaktadır. Adanın Türk kesimlerinde arkeoloji araştırmaları yapılması bahanesi ile eski Yunan eserlerini aramak maskesi altında, Türk eserlerini yıkıp, yok ediyor. Ve son derece kıymetsiz bazı eserlerin bulunuşunu adanın Yunanlılığını ispat etmek gayesiyle, şamata ile ilân ediyor. Elenizm böylece en şeytanî metodlarla adanın Yunan olduğunu ispata gayret etmektedir.

MAKARIOS AFRIKA'DA NE ARIYOR?

Makarios ikili görüşmelerle Türkiye'yi oyalar ken, kendisini haklı göstermek ve Kıbrıs hakkı da Rum görüşünü anlatmak için şubat ayı içerisinde bir Afrika seyahati yapmıştır. Kenyanın baş şehri Nairobi'ye de uğramış, devlet başkanı Jomo Kenyatta'ya kendini haklı göstermeye çalışmıştır.

Geçen seneler de Papa 6. Paul'un de Afrika ülkelerini dolaşması beynelmil Hristiyanlığın Afrika üzerindeki niyetlerini zaten kâfi vuzuh ile açıklamıştı.

Makarios bu seyahatinden evvel Yunanistan'a uğramış, döndükten sonra tekrar Yunanistana uğrayarak faaliyetlerinin raporunu vermiştir. Makarios Yunanistanla aynı gayenin tahakk

kuku için çalışmakta, dünya efkârı umumiyesini Enosis lehine çevirmek için bütün gücünü kullanmaktadır.

Buna rağmen Makarios'un son günlerde tekrar ortaya çıkan ulusal cephe adlı terör teşkilatı ile arası açılmıştır.

ULUSAL CEPHE MAKARIOS'A NEDEN KARŞI?

Son günlerde Kıbrıs'ta ortaya çıkan ve geçici bir müddet için çetecilik faaliyetlerini durduran ulusal cephe gerçekten Makarios'a karşı mıdır? Mecmuamızın ilk sayısında bunun nasıl bir aldatmaca olup, maksadın Kıbrıs'ta Türklere karşı girişilecek ihanet hareketini kamufle etmek olduğunu açıklamıştık. Bu arada gayri millî basın bilerek veya bilmeyerek ısrarla ulusal cephenin Makarios'a karşı olduğunu millete empoze etmeğe çalıştı.

Amerika'nın tanınmış mecmualarından (TIME) Kıbrıs için bir yorumunda «ulusal cephe, terörcü hareketlerini geçici bir süre tatil etmeğe söz vermiştir. Fakat bazı gözlemciler bununla beraber ulusal cephenin baharın veya yazın doğrudan doğruya Türk cemaatini hedef alacak saldırılara girişmesinden endişe duymaktadırlar.»

Ulusal cephe gerçekte Makarios'a karşı olmayıp Makarios'un siyasetine karşı çıkmıştır. Makarios Enosis'in sulh masasında kazanacağından emindi, çeteciler ise bir an evvel işi bitirmek istemektedirler. Fakat zavallı gözü dönmüş çetecilerin hesap edemedikleri bir nokta var...

MAKARIOS TÜRK ORDUSUNDAN KORKAR

Türk hükümeti Kıbrıs için millî bir politika-kadan mahrumdur. Bunun içindir ki iki asırdır beri Mehmetçğin cephede kanyla kazandığı savaşları, diplomamız sulh masalarında kaybetmiştir. Makarios bu durumu gayet iyi bildiği için Kıbrıs'ı masa başında halletmek niyetindedir. Ve bunda da biraz muvaffak olmuş sayılır. 1967 Kıbrıs buhranında Mehmetçğin Kıbrıs'a dayanan süngüsü karşısında, bütün millet düşmanı devletlerin temsilcileri el birliği ile kahpe

Güya İncil'in kitabına bağlı sulh vevgi timsali (!) papaz. Bütün Yunan milhi bu hain papazın kileseden ateşlediği bas-sas, vahşet ve duygel alevinden ibaret.

Yunanistan Kıbrıs

Elenizm'in üç siması:
Makarios, Ppaadopu-
los, Pipinellis.

Yunanı ve katil papazı korumuşlardır.

TIME: Bu hususa temas ederek «1967 de beynelmil taziyeler Türk saldırısını durdurdu. Fakat bu sefer hiç kimse onları durduramaya caktır...» demekten kendini alamamıştır.

Beynelmil millet düşmanlarının vaatleri ne kanarak Mehmetçğin Kıbrıs'a, haklı ve meşru müdahalesine fırsat vermeyen sözüm ona politikacılar, millet ve tarih önünde muhakeme edileceklerdir.

ENOSİS GERÇEKLEŞEBİLİR Mİ?

Kıbrıs'ta bir yetkilinin belirttiği gibi, «Kıbrıs meselesinin çözümü maalesef büyük devletlerin isteğine bağlı Amerika ve İngiltere'nin muvafakatı olmadan hiç bir şey çözülemez... Bugün Kıbrıs meselesi çıkmaza girmiş bir halde Birleşmiş Milletlerin önünde Türk Yunan davası halinde durmaktadır...»

Bu sözler Kıbrıs'ın sadece Türk ve Yunan devletleri arasında bir mesele olmadığını ve mezkur devletlerin Kıbrıs üzerinde menfaatleri bulunduğunu ifade etmektedir.

Kıbrıs Orta Doğu için Stratejik bir önemi haizdir. Bu bakımdan Kıbrıs üzerinde Amerika, İngiltere, Rusya ve hepsinin üzerinde beynelmil Yahudiliğin menfaatleri vardır

KIBRIS MESELESİ NASIL BİLİNEBİLİR?

Kıbrıs'tan yükselen feryatların gerçek sebebini ancak beynelmil kuvvetlerin politikasını tam bilmekle anlayabiliriz. Kıbrıs, kanayan bir yaradır. Ve milletimizin, her kendine gelme hareketi arkasında parlayan Kıbrıs alevi; milletimizin umidinden ve kuvvetinden bir parçayı daha yok etmekte ve sonra küllenmektedir.

O halde, Kıbrıs meselemizi, bu yarayı adice kanatan kuvvetlerin politikası ile izah gereklidir. Bu izah hemen Kıbrıs'ın Jeopolitik vaziyetini gözönünde bulundurmayı icap ettirir. Kıbrıs Orta Akdeniz'in en stratejik noktasını teşkil etmektedir

Anglo - Amerikan politikası, Güney Afrika Hindistan ve Endonezya kavşısının İngiltere'ye ve Amerika'ya en yakın geçiş yolu olarak Akdeniz'i seçmiştir. İngilizlerin Suveçten, daha sonra Aden'den çekilmesi ve şu sıralarda Malta'dan çekilmekte oluşu, Kıbrıs'ın ticarî ve askeri ehemmiyetini son derece artırmış bulunmaktadır. Şu şartlar altında İngiltere ve Amerika için Orta - Doğu'daki petrol rezervlerini Akdeniz'den koruyabilmenin ve Akdenizde Amerikan ve İngiliz ticaretini devam ettirmenin yolu, Kıbrıs'ın mutlak nüfuzları altında bulundurulmasıdır. İngiltere ve Amerika için Kıbrıs'ın rolü bu kadar büyüktür. Şu hale göre İngiltere ve Amerika Kıbrıs'ta, üsleri ortadan kaldıracak bir statü değişikliğini istemez ve statü değişikliğine yönelebilecek her hareketi durdurmak veya dejenere etmek te Anglo - Amerikan politikasının zaruretlerindendir. 1957 lerde alevlenen ve Yunanistan'ın «Enosis» tezine karşı, «Taksim» savunan Türkiye'nin tezlerinden hiç birine iltifat etmeyen bir Kıbrıs Devletçğinin ortaya çıkması ve İngiliz üslerinin devamı Kıbrıs meselesinde, yukarıda işaret edilen prensibi açmaktadır.

Anglo - Amerikan politikası Kıbrıs meselesinde Orta-Doğu'daki diğer menfaatlerini de kolaylamaktadır. Türkiye ve Yunanistan'ın aynı anda kullanılması, Amerika'nın Orta-Doğu'daki politikasında hakim kanaatidir. Kıbrıs'ın Türkiye ve Yunanistan arasında bir çarpışmaya dönüşmesi Amerika ve İngiltere'nin menfaatlerine aykırıdır. Bu gerçek te Kıbrıs hadiseleri vasıtasıyla karşı karşıya gelen iki gücün, Türkiye halk efkâr

rında esen bütün ateşli nefrete rağmen, sıcak harbin çıkmayışıyla izah edilebilir. Türk politikasını yakından takip edenler Syrus Vance'nin Ankara ile Atina arasındaki mekâk dokuyuşunu ve daha sonraları Türk ve Yunan başvekillerinin buluşmalarının manasını iyice anlayacaklardır

Anglo - Amerikan politikasının Kıbrıs ile ilgili jeopolitiği ve ekonomi politiği yukarıda arzedilenlerden ibarettir. Ancak jeopolitik ve ekonomi politik politikaya yön veren ideoloji nazarı itibara alınmazsa yanlış izahlara sürükler.

Bilindiği gibi Amerika ve İngiltere'nin politikasına, beynelmil Yahudilik ve ajanları hukmetmektedirler. Gerçekte Orta Doğu'da menfaatleri korunanlar dünyanın servetini soyan Yahudi şirketlerinin vurgunlarıdır. Korunan budur. Bir de bunun yanında Anglo Amerikan politikası ve askeri, beynelmil Yahudiliğin müstakbel gayeleri ve İsrail'in menfaatini korumak için kullanılmaktadır. Siyasî tarihe aşina olanlar bilirler ki, Kıbrıs Yahudilik için manevî ve macdî kıymeti büyük bir adadır. Kıbrıs Yahudi ananesine göre İsrail krallığına tabi bir prenslikti. Bu gün için ise Kıbrıs, Arapların haklı intikamına ve savaşına karşı, kullanılmak üzere Amerikan Füzelerinin üslendiği bir adadır. Yani İsrail Orta - Doğu'da, Amerikan fertlerinin ve topraklarının himayesinde ise, bu Kıbrıs'ın Amerikan İngiliz hakimiyetinde bulunmasından doğmaktadır. İsrail ve beynelmil Yahudiliğin Amerikan politikasına telkin ettikleri istikamet budur.

KOMÜNİST RUS POLİTİKASI

Anglo - Amerikan politikasına karşı Doğu Akdeniz'de komünist Rus kuvvetleri birikmeye başlamıştır. Şu an Akdeniz'in pek çok limanında Rus askerleri üslenmiş bulunmaktadır. Rusya hem jeopolitiği ve hem ideolojisinin hedefleri itibariyle Orta Doğu'ya inmeyi gaye edinmiş bulunmaktadır. Bütün dünyada anti Emperyalizmin şampiyonluğunu yapan bu canavar esirleştirdiği bütün milletleri soyarken, ağına düşmemiş diğer milletleri de iç harplerle, ihtilallerle, şantajlarla komünistleştirmeye çalışmaktadır. Rusya'nın politikası Kıbrıs'ta, Yunanistan'da ve Türkiye'de kesif bir Amerikan aleyhtarlığı hareketi hasıl etmekten ibarettir. Rusya'nın şimdilik isteği üslerden arınmış bağımsız, (!) bir Kıbrıs hedefinden ibarettir. Bu Türkiye'de ve Yunanistan'da savunduğu ılık nedefle ayn. karakterdedir. Kıbrıs'taki komünist partisinin Yunanistan ve Türkiye solcularının avını hedefi tekrarlamaları dikkate değer.

TÜRKİYE VE YUNANİSTAN

Bütün bunların yanında Kıbrıs hadiselerinin görünen faillerinin kıymeti nedir? EOKA, Makarios, Grivas, Yunanistan hükümeti, Türkiye...

Türkiye'nin 150 senece beri hiç bir hedef belirtici politikası olmamıştır. Ama eski bir başvekilin itirafı ile sabittir ki: «Kıbrıs'ta ne istediğimizi bilmiyoruz.» Bunun bilinmesi, Kıbrıs'ın jeopolitik ekonomik askerî ve siyasî ehemmiyetinin devlet adamlarımızca kavranmasına bağlıdır. Bu ise şimdilik çölde vaha aramak kadar abestir. Kıbrıs'ın, gerçek Misak-ı Milli hudutlarında bulunan, Batı Trakya, Kerkük ve Batum gibi düşman istihasına Loza'da terk ve tevdi edilen ve Türk'ün esaretinin sembolü olduğu bilseydi bir Kıbrıs politikası da olurdu. Tarihi gerçek odur ki, Kıbrıs hadiselerinde Türkiye hiçbir zaman süje olmamış daima obje olmuştur

Enosis gayesinde birleşmiş gözükken Makarios, Grivas ve bu gaye için kurulmuş EOKA teşkilâtı Kıbrıs meselesinde ne mana ifade etmektedir? Bir avuc Palikaryanın iki yüz seneden beri İngiliz politikası eliyle devlet ve kuvvet haline getirildiğini görüyoruz Yunan isyanı istiklali ve millivetciliği, doğrudan doğruya Mason locaları marifetiyle ve bütün ortadoks papazlarının Yunan tüccarlarının gayretiyle geliyordu. Bugün Yunan gençliğinin kalbini dolduran, Anadolu'nun Bizanslaştırılması ideali işte o günden beri ateşlendikçe ateşlendi. Beynelmil Yahudiliğin, Fener Patrikhanesi de Masonlaştırıldıktan sonra bütün Yunan politikasına hakim olduğu şüphe götürmez bir gerçek halindedir.

Muhtemel bir Türk - Yunan harbi, Yunanistan'ın silâhları ne derece güçlü olursa olsun 1897 savaşından veya İstiklâl harbinden farke dilmeyecektir. Yani böyle bir çarpışma da Yunanlılar için hezimet mukadderdir. Buna rağmen Yunanistan, Türkiye ile Avrupa arasında bir tampon güç olarak ayakta tutulmaya çalışılmaktadır. Yunanistan kendini mutlak bir yokuşa götürecektir ENOSİS idealine doğru yürümekte ve bu arada himayesiz Türkleri Yunanlı (Devamı 14. sayfa)

Yunanistan kuruluşundan beri Ortodoks papazının kanlı cinayetleri ile gelişmiş bir sırtlandır! Grigoryas'tan Makarios'a kadar Yunan'a, mason emellerine hizmetkâr, kanlı, mutaassıp papazlar yol göstermiştir. İşte Kıbrıs'ta katliâm tertipçilerinden ve Millî Muhafız Ordusunda görevli bir cânî papaz.

Denebilir ki, dünya siyasi coğrafyası gizli bir diplomasi tarafından tayin edilmektedir. Tarih her hangi bir devrinde, dünyanın, nazarı dikka'i çekmeyen herhangi bir yerinde yapılan toplantılar daha sonra zühur edecek önemli olayların gerçek sebebi olmuştur. Bazen bir gazetede çıkan bir makale beynelmilel teşkilatların ajanlarına talimat vazifesi görmüş ve dünya üzerinde bir müddet sonra bazı devletlerin yıkılmasına yerine yeni bir takım devletlerin kurulmasına sebep olmuştur. Politikayı bir ideolojinin emrine vermeyen ve tarih hadiselerini sathî bazı sebeplere bağlayan devlet adamları gerçekte devletlerinin yok oluşunu hazırlamışlar. Beynelmillel politikaların oyununa gelmişlerdir. Fransız ihtilali, 1917 Komünist Rus İhtilali, 1. Cihan Harbi bu bakımdan incelenmeye değer tarih olaylarıdır. Osmanlı devletinin yıkılışı da, yine, gafil devlet adamlarının düşmanın bu gizli diplomasinin oyununa gelmesi hazırlamıştır. Haham Cöçüğü Karl Marx'ın 1850 yılında Londradan New York Tribune gazetesine gönderdiği «Şark Meselesi» başlıklı yazılar hakikatte Osmanlı Devletinin temelinde konulan dinamit'in ateşlenmesi idi. Bu yazılar Dünya Yahudiliğinin, bir cihan harbinin çıkarılması, Osmanlı Devletinin parçalanması, menfi ırkçılık körüklenerek buralarda küçük küçük devletler kurulması Anadolu'da Lâik bir Cumhuriyetin inşası talimatını veriyordu. (1) Bu yazılar, pek çok devletin dikkatini çekmezken Beynelmillel Yahudiliğin ajanları gereken talimatı almış ve ağız ırmaya başlamıştı. Hâdiseler birbiri rini kovalamış, üç-beş sene içinde birinci Cihan Harbi çıkmış Osmanlı Devleti yıkılmış, buralarda küçük küçük devletler kurulmuştur. Birinci Cihan Harbinin kan ve barut kokan havası dağıldıktan sonra tarih kitapları yazılmış, ve Birinci Cihan Harbine «Avusturya Velihtinin Saray Bosnada bir Sırp tarafından öldürülmesi» gibi basit bir sebep yakıştırılmıştır. Bu durum insanlığa ölüm çukuru hazırlayan zalimlerin yeni oyunlarına fırsat vermektan başka netice doğurmaz. Nitekim öyle de olmaktadır Tarih hadiselerinden ibret almayan insan oğluna Yalta'da sonuncu olmayan bir komplo hazırlanmıştır.

YALTADA MİLLETİERE HAZIRLANAN DARAĞACI.

4 Şubat 1945. Karadenizin kuzeyinde Yalta bölgesindeki Livadiya Şhrinde Beynelmillel hırıs tiyanlık ve beynelmillel Yahudiliğin üç temsilcisi bir zamanlar II. Nikola'nın oturduğu Yusupov Sarayında toplandılar. Amerikan Cumhurbaşkanı Franklin Davit ROSSVELT, Jözef SITALİN ve İngiliz Başbakanı WINSTON CHURCHİLL adlı bu millet düşmanları dünyayı beynelmillel siyonizmin maşaları İngiltere, Amerika ve Rusya arasında paylaştırdılar Bunlar arasında AVERELL HARRİMAN adlı Yahudi New-York valisi güya uzlaştırıcı rol oynuyordu. Tıpkı Lozan Anlaşmasında Haim Naum'un yaptığı, gibi.

Le NOVELLE OBSERVATEUR adlı gazete Yalta Konferansından şu şekilde bahseder: «4 Şubat 1945 de toplanan Roosevelt, Çörçil ve lin'in katıldıkları Yalta Konferansı üç büyük devletin Avrupadaki nüfuz bölgelerini tesbit etmiştir. Bu konferansta hasta bulunan Rozvelt ile

Siyasî coğrafyayı gizli diploması tayin ediyor

A.B.D. Dışişleri Bakanı Stettuing'e göre bir menpos krizi geçiren Çörçil, Ruslara Orta Avrupa da ve Balkanlarda ezici bir üstünlük tanımışlardır.

Romanyada % 60, Bulgaristan'da % 75, Yugoslavya'da ve Macarisyanda % 50, Polonya ve Çekoslovakya'da önemli Rus tesiri kabul edilmiştir. Böylece gerçek emperyalizm Yani Siyonizm Kapitalizmi de komünizmi de kendi emellerine uygun olarak kullanıyor ve istismar ediyordu. Bir birine düşman görünen kuvvetlerin, bir milletin yok olması banis konusu olunca, yani Emperyalizmi tesis etmek meselesi ortaya çıkınca beraberce hareket ettiğini görüyoruz. Bu milletin evlâtları sosyalizm ve Sun'i anti Amerikancı birbirine düşürülürken, vesikalar, beynelmillel millet düşmanlarının, mazlum milletlerin yok edilmesi noktasında nasıl anlaştıklarını açık açık göstermektedir. «Yaltada yapılan gizli anlaşmada Rozvelt Çin topraklarını, sanki kendi malı imiş gibi komünistlere peşkeş çekiyordu.» (2) «Rozvelt Yalta'da Kuril adalarını, Çin limanlarını, Dairen ile Port Arthur'un kontrolünü gizlice Staline verdi. Ve Çan Kay Şek'in bu fedakârlığı kabul etmesini istedi.» (3) Vesikalar dünya hâkimiyetinin kimlere nasıl peşkeş çekildiğini izah edecek açıklıktadır. Rusya'ya doğu ve orta Avrupa ülkeleri takdim edilirken Orta Doğu, Yunanistan ve Türkiye'de Amerika ve İngiltere'nin nüfuz bölgesi olarak tesbit ediliyordu. Bilindiği gibi Yalta Konferansına De Gaulle davet edilmedi. Son bir kaç sene içerisinde De Gaulle'nün politikası ile Beynelmillel Siyonizmin politikasının çatışmasının ve neticede De Gaulle'nün düşmesinin sebeplerini buralarda aramak lazımdır. 1945 ten sonra dünya siyasi coğrafyasında meydana gelen değişiklikleri izlersek Yalta Konferansında alınan kararların istisnasız tatbik edildiğini görürüz

MİLLET DÜŞMANLARI YALTA KONFERANSININ KARARLARINI NASIL UYGULADILAR.

8 gün süren konferansta alınan kararlar bu üç devletin bazan yardımlaşmaları bazen birbirini görmezlikten geierek. bazen göz kırparak madde madde tatbik ediliyordu. Bu noktada Çin'in

ve Doğu Avrupa ülkelerinin komünistleştirilmesi aradaki danışıklı dövüşü bariz bir şekilde göstermektedir... Çin Yalta Konferansında alınan karar gereğince siyonizmin dünya hâkimiyeti namına Komünistleştirilmiştir.

Önce Çin'de idareyi ele alacak komünistleri yetiştiren Hans Neumann Blaucher Galen, Ragoc haft, Michel Borodin, Josef Pagany gibi Yahudiler daha sonra bir takım politik oyunlarla Çin'i komünizmin hâkimiyeti altına ittiler.

«II. Cihan Harbinde Çin, Amerika safında harbe girdi. Bu sırada komünistler güçlenmişlerdi. Harbin meydana getirdiği tahribat çoktu. Komünistler mevcut kuvvetlerinin ancak % 10 unu harbe ayırmışlar, kültür kuvvetleriyle propaganda etmeye ve teşkilatlanmaya gayret ediyorlardı. Neticede yorgun, Çan Kay Şek kuvvetleri yorulmamış ve çoğalmış komünist kuvvetler karşısında duraklamaya başladılar.» (4)

Çan Kay Şek'in sözleri de Amerika - İngiltere - Rusya'yı güden Emperyalizmin beyni siyonizmin Çin'in komünistleşmesinde oynadığı rolü tesbit etmektedir.

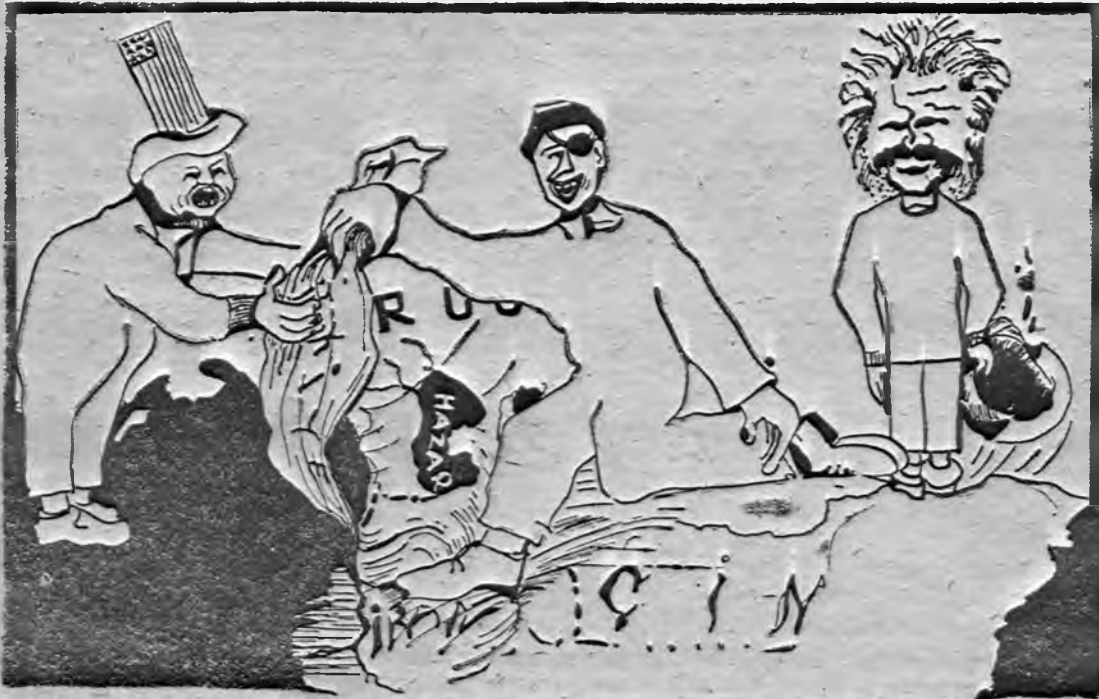
«Ortada kati bir şey var, bu da Amerikalılarla bizim işbirliğimizin elzem olmasıdır. Müsterek düşmana karşı muvaffak olmak için bu, tek çaredir. Gönül isterdi ki, Amerikalı dostlarımız bu fikri yanlış anlamasınlar. Meselâ dört ay evvel Çin'in selâmeti aleyhine, komünistler hesabına çalışan casus şebekeleriyle iş birliği yapan ve bu hücrelerin faaliyetlerini gizlemeye çalışan MASON localarını kapattım. Ve bu vatani hainlerini icab eden cezalar verdim. Fakat beni şaşırta nokta, bazı Amerikan resmi mahfillerinin, bizim dahili işlerimiz olan bu meseleyi protesto eder mahiyetteki beyanlarıdır.» (5)

Çin, beynelmillel Siyonizm namına böylece komünistleştirirken, Doğu Avrupa ülkelerinde de aynı hıyanet yine Amerikanın yüksek müsadeleriyle (!) tahakkuk etmekteydi. «Amerikan ordusunun belli başlı rüknü olan iki general ikinci Cihan Harbinin son senelerinde, batılı müttefikler ile Sovyetler arasında varılan «Gizli Anlaşma» (Yalta Konferansı) neticesinde umulmadık bir duruma karşılaştıklarını ve Avrupalı kalbine, bağrına sokulan bir mızrak gibi komünist tehlikesinin insanlığı tehdit ettiğini belirtmişlerdir.»

«Amerikan generalleri Hobart ve Mark Clark tarafından açıklanan duruma göre 7. Amerikan Ordusunun İtalyadan Sardunya, Korsika tikiyle Güney Fransa'ya çıkması, Avusturya ve Çekoslovakya'yı tamamiyle Rus ordularının eline bırakmak demekti. Kuzeye doğru ilerleyen Amerikan kuvvetlerinin Çekoslovakya hudutlarında durmalarını general Hobart Gay şöyle izah ediyor; «General Patton'un kurmay başkanı idim Çek hudutlarına geldiğimiz zaman bir hafta ile on gün beklememiz emredildi. Halbuki süratle ilerleyebilir ve istediğimiz anda Çekoslovakyanın başkentini işgal edebilirdik. Yüksek komuta heyetinin emrine uymak mecburiyeti bizi Çek topraklarının dışında bıraktı Prag'ın zaptı mümkün ken bizi menettiler»

«İtalya'daki 5. Amerikan ordusu generalinden Mark Clark da Rusların Avrupa içlerine sarkmalarına mani olmak için bir askerî kolleji talebesinin bile bilgisinin kifayet edeceğini söylemiştir.» (6)

Görülüyor ki, Milletler başlarına geçirilen bedeli ucuz devlet adamları vasıtasıyla kolaylıkla emperyalizmin âleti durumuna düşürülmektedirler. İşte Doğu Avrupa ve Çin, böyle komplolar neticesi komünizmin kucağına itilmiştir. Burada Siyon Protokollerinde geçen, «Biz milletlerin başına politika, ilim ve sanatını bilmeyen insanları geçirir, sonra da onları masa olarak kullanırız» (Devamı 14. sayfada)

II. Cihan Harbinden sonra Beynelmillel Yahudiliğin diplomatları, dünya üzerinde sadece kendilerinin bozabilecekleri bir müvazene kurdular. Vatanları. Amerika ve Rusya arasında alacakça paylaştırdılar.

MÜCADELE BİRLİĞİ MİLLETİN HAYAT KAVGASINI YÜRÜTÜYOR

Milletin müdafaası devam ediyor

Geçen sayılarımızda Mücadele Birliği'nin Kayseri hadiseleri vesile edilerek millete yapılan hücumları cevaplayan bildirizi; önce Komünizm'in maske teşkilâtı TÖS'ün talebi üzerine ve Komünizm propagandası yapmaktan hâlâ davası görülmekte olan bir savcı yardımcısının gayreti (!) ile, tahkikat mevzuu yapılmıştı.

Mahiyeti malum TÖS'ün iftiralarına aynen iştirak eden savcı yardımcısı Doğan Öz'ün kimliği açıklandı, müdahale talebi reddedilen TÖS gibi o da çekilmek zorunda kaldı. Şimdi aynı iddiaları bir başka savcı yardımcısı tekrarlamak durumundadır. Cumhuriyet gibi, Akşam gibi kozmopolit, gayr-i milli basın organlarının iddialarını vesikalaştırmağa gayret, boşuna çaba harcamaktır.

TÖS'ün iddialarına, Cumhuriyet gazetesinin iftiralarına hüccet olarak tutunan savcı yardımcısının basit mütalâasına ve mütalâanın dayandığı bilirkişi raporu hakkındaki tenkide geçmeden önce, savcı yardımcısının iddiasını özetleyelim. Savcı yardımcısı Mücadele Birliği'nin Kayseri olayları esnasında işlenen suçları öğdüğünü ve bu sebepten halkı kanunlara karşı gelmeye teşvik ettiğini iddia etmektedir.

Bildiride görüldüğü gibi Kayseri olayları ile Kayseri olayları esnasında işlenen suçlar birbirinden tefrik edilmekte ve Kayseri olayları, hiç bitmeyen adı, aşağı kozmopolit tahrikler karşısında halkın zaruri aksülameli olarak vasıflandırılmaktadır.

Halen mahkemesi görülmekte olan dâvâ dolayısıyla ve kozmopolit basının ve kızıl teşkilâtların iftirasına uğrayan milleti-mizi mahkeme salonunda müdafa etmek vazifesi Mücadele Birliğine düşmüş bulunmaktadır. Savcının iddialarını mesnet kabul ettiği bilirkişi raporunun çürütülmesinden önce, Mücadele Birliği'nin takibat mevzuu olan bildirisini takdim ediyoruz.

MÜCADELE BİRLİĞİ NİN KAYSERİ'DE MİLLETE ATILAN BOMBA İLE İLGİLİ İKAZI

Millet Evlâdı!

Milletini seven subay, öğretmen, memur!

Milletine bağlı talebe, işçi, köylü!

Devletin, ordunun ve memleketin sahibi ve efendisi aziz millet!

DUR, DİNLE ve UNUTMA!

Millet, felâketler içine sürüklenmek isteniyor. Milletin göstericisi olan asil Türk Milleti, tarihe gömülmek isteniyor. Ata yadigarı vatanımızda köle edilmek isteniyor. Şerefli ecdadımızın, oluk oluk kan dökerek bize emanet ettiği mübarek vatan toprakları, parçalanmak istenmektedir.

Gerçek emperyalistlerin maşası Rusya ve Amerika elele içerden elde ettikleri ajanlar ve teşkilâtlarla milletimizin imân, ahlâk ve kültüründen müteşekkil ideolojik yapısını yıkmaya ve vatanımızı parçalamaya çalışıyorlar. Bir taraftan bu milletin ayrılmaz parçaları olan Doğult kardeşlerimize siyasi kürteçülüğün ve komünist eşkiya Mustafa Barzani'nin propagandası yapılırken; diğer taraftan Rusya'nın, Amerika'nın ve İngiltere'nin beraberce tahrik ve

yardım ettiği Ermeniler Türkiye'mizden toprak istiyorlar. Obür taraftan şımarık Rum palikaryaları içine Anadolu'muzun da girdiği «Büyük Yunanistan'ı kurmak gayreti içindedir. Milletir imanını, hayatını, dinini ve devletini yıkmaya çalışan, milletin teminatı ordumuza küfreden sion, mason ve hristiyan kuvvetlerin uşakları, bu milleti elbirliğiyle komünistleştirmeye çalışıyorlar. Milletimize Türkistan ve Çekoslovakya'nın âkıbeti hazırlanıyor.

Bütün dünyayı komünistleştirme yolunda ilerleyen Rusya, üçyüz seneden beri, bozguncuların ihaneti, iç ve dış millet düşmanlarının alçakça saldırılarına, kan, can ve vatan kaybeden milletimizi tarihin mezarlığına gömmek istiyor.

Rusya, Çin, Türkistan, Kafkasya, Almanya, Polonya, Çekoslovakya, Yugoslavya, Macaristan ve Bulgaristan'da tatbik edilen Komünist ihtilâl metodları Türkiye'de de tatbik edilmektedir. Ve devletin yıkılması hareketi, son merhalesine ulaşmak üzeredir. Komünist kuşatma zinciri Türkiye'yi çevrelemiş bulunmaktadır. Rusya, Mısır, Suriye, Cezayir ve diğer Afrika memleketlerinde askeri üsler elde etmiştir. Ve şimdi Akdeniz'de tam bir hâkimyet kurma zurendedir. Komünist tecavüzlerinin odak noktası, son senelerde Türkiye'miz olmuştur.

Rusya'mın Türkiye'deki beşinci kolu T.I.P ve onun yan kolları olan F.K.F., T.Ö.S. ve D.İ.S.K. milletin din, töre, ahlâk ve tarihine suikast için teşkilâtlandılar. Ve tahriklerine başladılar. Komünistler, Türkiye'de devlet ve servete el koyan mason localarının direktifleri ve paralarıyla beslenip basının takdimleriyle şımartıldılar; tahrik, tahrip ve sabotajlarına aralıksız devam ettiler.

Kayseri camilerinin bombalanması; Doğu mitinglerinin, Üniversite ve Fabrika işgallerinin, şerefli bayrağımızın yerine kızıl paçavra asılma hâdisesinin ve Türkiye'nin komünistleştirilmesi noktasında yürütülen zincirleme komünist hareketlerinin önemli bir halkasıdır.

Maskeli komünist yazıcılar, bu sabotaj hareketinin bir tertip olduğunu yayıp milletçe mahkum edilmiş sosyalizme kanunî teminat kazandırmaya gayretindedir. Bunlara itibar edilmemelidir.

Zira, her komünist, barış kelimesini gevelerken bir isyan hazırlığı içindedir. Satılmış sosyalistlerin ilâhı Mao, Çin ihtilâliyle sabittir ki, barış kelimesini, isyan hazırlığını örtmek için sayılamayacak kadar çok istismar etmiştir.

Asırlık düşman Rusya'nın, kahbe İngiliz'in ve diğer zalim devletlerin harplerle yapamadığını vatan millet düşmanı komünist ajanlar, bu milletin şanlı bayrağının yerine kızıl paçavra asıyor ve camilerine karşı sabotajlara girişiyorlar. Midelelerinden ve kafalarından gayr-i milli ideolojilere satılan ajanlar, giriştikleri sabotaj, tahrik ve tahripierle, milletin harim-i ismetine el atmak istiyorlar.

Bunlar göstermektedir ki, Türkiye'de komünist hareket, propaganda safhasını

Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

geçmiş, devletin temellerini yok etme hareketi haline geirmiştir. Sabotaj hâdisesinin aydınlatıldığı gerçek budur.

Aziz Millet!

Türkiye'de ner mullî kımıldanış, er peryalizmi yıkmaya tehlikesi taşıdığından, millet düşmanlarına itham edilip gözden düşürülmeye çalışılır. Milletimizin düşmanları, bu itham işinde iğrenç bir kelime bulmuşlardır: Gericilik. Meşrû müdafa halindeki millet, sosyalist maskeli komünistlere milli yumruğunu indirince; dizginleri mason localarının elinde olan gayr-i milli basın ve kuruluşlar, yeniden «irtica» yaygarasını bastılar. Memleketin evlâtlarını iğfal edip «irtica vardır» diyerek devamlı ileri — ger savaşını çıkarmak istiyorlar. 1968 yılı başından beri sosyalist maskeli komünistler, «Devrimci Güç Birliği» ni ve «Millî Demokratik Cephe» ortak programına, ileri — geri savaş planına göre kurdular. Her milli mesele dejenere edilmek; ordu, aydın ve üniversiteli gözünde karalanmak istendi mi hemen ona irtica damgası vurulur.

O halde «irtica, gericilik» gibi iğrenç sıfatların mahiyeti nedir?

Marks, Lenin, Mao ve diğer bütün materyalistlere göre Allah ve din fikrini müdafa etmek, gericilik yapmak demektir. Yine aynı komünistlerce; komünist partisini desteklememek de gericiliktir. Görülüyor ki, kim komünizme, komünist devletine, Rusya'ya ve komünist partisine karşı çıkarsa, o gericidir.

(Devamı Var)

Yıkılan Nazım Hikmet Efsanesi

4

Kılı göğsü bir kalkan gibi kabarık...

Şiirin sonunda «Yalnavak» şiirinde bahsi geçen çevre müphem bir şekilde tekrar gözükür:

İşitmiyor artık

hep aynı tahta masanın başında akşamlayan

hasta topal dostların
kalbe karanfil ruhu gibi damlayan
sözlerini

«Yürüyen adam» şiiri şairin «düşman» a karşı içinde beslediği kını belirten şu mısralarla sona erer:

Çıplak

iki bıçak

gibi çekmiş yüzünde gözlerini
yürüyor düşmana doğru.

YÜRÜYOR ADIM ADIM
YÜRÜYOR AĞIR AĞIR
YÜRÜYOR (13).

Daha önce de belirttik ki, Nazım İstanbul'dan vola çıktığı zaman nereye gittiğini ve ne yapacağını bilmiyordu. Anlatmış olduğumuz psikolojik sebeplerle aile çevresinden uzaklaşmıştı. Anadolu'da görmüş olduğu sefalet manzaraları, İnebolu'da rastladığı Türk entelektüelleri onun istikâmetini Rusya'ya çevirdiler. Nazım Moskova'da çok sıkı bir ideolojik terbiyeve tabi tutuldu. Ruslar daha o zaman Pavlof'un köpekleri üzerinde yaptığı tecrübelerle davanan şatır refleks nazarivesini pedagojiye tatbik etmişler midir, bilmiyorum. Nazım'ın «On dokuz vasi» adlı şiirinde vapmış olduğu tasvir, farkında olarak veya olmayarak böyle bir sistemin cenderesi içine girdiğini hissettiriyor. Avrupalı psikologların «bevin yıkama» adını verdikleri bu terbiye sistemini daha sonra Ruslar ve Çinliler çok geliştirmişlerdir. Bunun esası troki Pavlof'un köpekler üzerine yaptığı tecrübelerde olduğu gibi insanları aç bırakarak ve yüzlerce defa tekrarlamak suretiyle istenilen davranış ve düşünüş tarzını empoze etmektir. Adı geçen şiirinde, Nazım, derin bir özlevle o günleri hatırlayarak şöyle der:

İstasvondan istasvona

yalnavak

tankları kovalıyarak

açlıkla varış...

Şarkıların boyu kilometre kilometre

ölümün boyu bir karış...

Kafkas:

güneş

Sibirya:

kar...

Seslenin bildiğiniz kadar

ses —

— lenin...

24 saat 24 Lenin,

24 saat Marks,

24 saat Engels,

yüz dirhem kara eklemek

20 ton kitap

ve 20 dakika şey!

Ne günlerdi heheheeeey

onlar ne günlerdi ahbap!... (14)

Mazisini unutmak, şahsiyetini değiştirmek, kahraman olmak ve düşmanlarından intikam almak arzusuyla dolu olan genç şairin kendisini seve seve bu terbiye sistemi-

ne uydurduğu muhakkaktır. Onun hayatının sonuna kadar gözü kapalı olarak Moskova'ya bağlı kalması, oradan gelen emirlere bir makina gibi uyması, bu korkunç terbiye sistemi ile izah olunabilir.

Nazım fransızca bilmekle beraber, yirminci yüzyılda batıda gelişen fikir hareketlerini, felsefe, sanat ve edebiyat cereyanlarını görememiş, gençlik yıllarında kafasına bir demir cember gibi geçirilen ideolojiyi çıkarıp atamamıştır. Bu kitapta tahlil edilen şiirlerde de görüldüğü üzere, modern şiir akımı mekanik düşünce ve mekanik üslubun tam aksi bir istikamet takip etmiştir. Yirminci yüzyılda hakim olan egzistansiyalist felsefe, derinlik psikolojisi ve gerçek - üstüçülük cereyanı, objektif eleme ve maddeye karşı insan varlığının ve hürriyetin üstünlüğünü ortaya koyar. Bunların yanı sıra Batı'da hristiyanlığın yeni bir sekile girerken siyasetten sanata kadar büyük bir tesir icra ettiğini ilâve edelim. İlim adamları dine artık on sekizinci ve on dokuzuncu yüzyılın rasyonalist ve materyalist gözüyle bakmıyorlar. Onu insan psikolojisinin derin temavilleri ile izah ediyorlar. Sanatkarlardan bir çoğu bu yoldan giderek eski mitlerde ve ruvalarda derin mânalar bulmağa çalışmışlardır.

Nazım'ın kullanmış olduğu sığ ve basit, daha ziyade hitabete yaklaşıp ifade tarzı bugün bizde bile bırakılmıştır. Şiirde ve nesirde çağımıza hâkim olan üslup «suur akımı» (15) veya «serbest çağrışım» metodu denilen, insan ruhunun girinti ve çıkıntılarını anlatan, anlaşılmaması güc, kompleks bir üsluptur. Türkiye'de marksist hayat görüşünü benimsiyeenlerin dahi gerçek - üstüçülüğün yaygın hale getirdiği bu üslupla vazdiklarını görüyoruz.

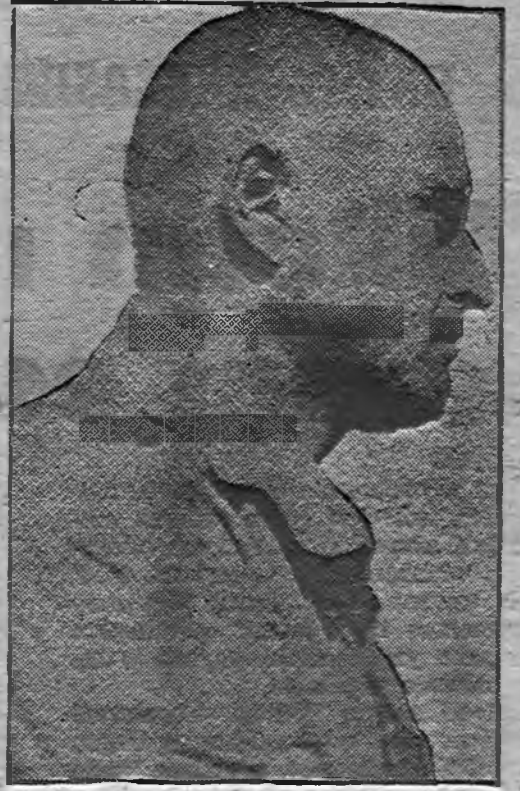
Modern şairler, peşin bir ideoloji ve sistemden hareket etmekten çok, şahsi hayat tecrübelerini anlatıyorlar. Psikolojik gerçek ile sosyal gerçeği, «dış» ile «iç»i birbirinden ayırmıyorlar. Bu bakımdan dünyaya bakış tarzının marksist olduğu şiirlerinde güçlükle sezilebilen Behçet Necatigil ve Edip Cansever'in eserleri, Nazım'ın eserleri ile mukayese edilirse aradaki farkın ne kadar büyük olduğu görülür. Nazım bir haptidir. Şiirleriyle daima kalabalıklara tesir etmeyi düşünür. Ötekilerin gayesi ile kendi duygularını derinleştirmek ve onların mahiyetlerine uygun bir ifade tarzı yaratmaktır.

Nazım hayat görüşü bakımından Rus komünizmini aynen benimsediği gibi, üslubunda da komünist Rus şairlerinin, bilhassa Vladimir Mayakovski'nin kuvvetle tesiri altında kalmıştır.

Başlangıçta fütüristlerin öncülerinden olan Mayakovski, daha sonra komünist partisine girmiş, fütürist üsluptan faydalananak parti toplantılarında okunan şiirler vazmıştı.

Partinin baskılarına dayanamıyarak 1930 yılında intihar eden Mayakovski şiirlerine muavven ritm semalarını tatbik ederdi. Bunlardan birisi şöyle baslar:

öyle anlaşıyor ki, Nazım Rus şairlerinin bu neviden denemelerini türkçeye tat-

Nazım Hikmet orduda dağıtılan bazı beyannamele dolayısıyla yakalanmış ve hapse mahkum edilmişti. Gerek Celâl Benmeci, gerekse Nail Çakırhan Türkiye Komünist Partisini Nazım Hikmet'in yönettiğini itiraf etmişlerdir. Yukarıdaki resim, Nazım Hikmet hapishanede iken çekilmiştir.

bik etmiştir. Meşhur «Bahr-i Hazer» şiirinin başlangıcı bu ritm şemasına çok yaklaşıp:

Ufuklardan ufaklara

ordu ordu köpüklü mor dalgalar koşuyordu;

Bununla Nazım'ın orijinal bir şair olmadığını ileri sürmek istemiyoruz. Diğer Türk şairleri gibi o da yabancı edebiyatlardan öğrendiklerini türkçeye tatbik ederek, ona yeni bir sekil vermiş kendisine has bir ifade tarzı vücuda getirmiştir. Fakat bazılarının ileri sürdükleri gibi Nazım Türk şiirinde fazla müessir olmuş değildir. Cumhuriyet devre Türk şiirinde üslup bakımından en büyük inkılabı yapanlar Orhan Veli nesli ve Fazıl Hüsnü Dağlarca, Atilla İlhan, Behçet Necatigil ve Cemal Süreyya'dır. Er cüment Behzat gibi Nazım'ı çok yakından takip edenler dükkate değer bir şahsiyet haline gelmemişlerdir. Rusya'dan ziyade Batı'ya açık olan Türk şairleri, hayat görüşlerinde marksizmden faydalanmış olsalar bile kendilerini propaganda edasına kap tırmamışlardır.

Son zamanlarda Nazım Hikmet'i piyasaya sürenler onu beynelmîlel bir şair olarak göstermeve çalışmışlardır. Dayandıkları başlıca delil Nazım'ın eserlerinin muhtelif dillere çevrilmiş ve hakkında övücü vazılar yazılmış olmasıdır. Yalnız bunları yapanlar umumiyetle komünistlerdir. Nazım ne hayat görüşü, ne sekil, ne de üslup bakımından dünya şiirine yeni bir şev katmış değildir. Yirminci yüzyıl dünya şiirine istikâmet verenler arasında Nazım'ın belagattan ileri gitmeyen parlak ve sisikir ifadelerle dolu sığ ve fazla gürültülü şiiri büyük bir değer ifade etmez. Nazım, Türk edebiyatı içinde yeni ve orijinal bir şahsiyettir. Fakat son şiir akımları karşısında o, devrini çoktan kapatmış bir şair olarak görülmektedir.

SON

15) Yeni Dergi bu akıma özel bir sayı ayırmıştır. Bk. Mavis 1965. nr 8. ta-ra-ra/re ra/ra. ra. ra. ra/ra ra/ra-ra-ri/ra ra ra/ra ra/ra ra/ra-ra-ra/v.s. (16)

16) J.M. Cohen, Poetry of This Age. 1959, s. 156.

millî kültür lûgatçesi

İslâm'da Bilgi Kaynakları

YARATIKLAR İÇİN İLİM KAYNAKLARI ÜÇTÜR :

1. Selim Hisler: (Beş Duyu). Bunlar: işitmek, görmek, koklamak tatmak, dokunmaktır. Bu beş duyu fonksiyonlarının icap ettirdiği hissi duyarlar.

Hiss-i Selim, bilginin kaynaklarından biri olarak zikredilmiştir. Bu husus «İslâm Bilgi Esaslarının» tecrübe ve müşahedeyi (6) bir metod olarak kabul ettiğini gösterir. Bütün ilim dallarında, beş duyu vasıtası ile kavranan gerçek ilmin mevzuudur.

2. İlim kaynaklarının ikincisi; Doğru haberdir. Bu da iki çeşittir:

A — MÜTEVÂTİR HABER.

Mütevâtir haber: yalan üzerine ittifakları düşünülemeyen bir toplumun naklettikleri haberdur. Bu haber çeşidi de zarurî olarak bilgiyi icap ettirir. Mütevâtir haber fertte akıl yürütmeye lüzum kalmadan bir bilgi hasıl eder. Küçük bir çocuğun Amerika'nın varlığını bilmesi eski zamanlarda yaşamış hükümdarlar ve uzak memleketler hakkındaki bilgi gibi..

Bu şekildeki haberler de bilgi kaynaklarımızdandır.

Tevâtürün şartları üçtür:

a) Sağlam bir hisse dayanmak. Haberi nakledenler bu haberi (bilgiyi) beş duyu-dan biri vasıtasıyla kavramış olmalıdırlar. Bir efsanenin nakli, bir bilgi nakli sayılmaz.

b) Nakledenler arasında ittifak bulunmak. Hz. İsa'nın katli haberi mütevâtir olmaz, zira tam bir görüşe müstenid değildir ve nakledenler arasında ihtilâf vardır.

c) Kat'i nasrlara (7) aykırı olmamak. Yahudilerin dinlerinin ebedi kalacağı ve Hz. İsa'nın katledilmiş olduğuna dair haberler âyetlere aykırıdır.

«Hak din, Allah'ın yanında İslâm'dır (müslümanlıktır.) Kitab verilenler (başka suretle değil) ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki ihtiraslardan dolayı, ihtilâfa düştü. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse şüphesiz ki Allah hesabı pek çabuk göründür.» (8)

«Ve: 'Biz Allah'ın peygamberi, Meryem oğlu Mesih İsa'yı öldürdük' demeleri sebebiyledir (ki kendilerini rahmetimizden koğduk.) Halbuki onlar O'nu öldürmediler, O'nu asmadılar da. Fakar (öldürülen ve asılan adam) kendilerine (İsa) gibi gösterildi. Hakikaten (İsa ve onun katli) hakkında kendileri de ihtilâfa düştüler. (Bu babda) kat'i bir şek ve şüphe içindedirler. Onların buna ait hiç bir bilgileri de yoktur. Ancak (kupkuru bir) zanna uymaktadırlar. Onu yakinen öldürmemişlerdir»

Tevâtürün bu şartlarını taşıyan bir haber de ilmin kaynaklarındanandır.

B — MU'CEZE İLE RİSÂLETİ SABİT OLAN RESÛLÜN HABERİ.

Bu da istidlâlî (10) umi meydana getirir. Resûlün haberi ile hasıl olan bilgi, kat'iyet ve gerçeklik konusunda, tevâtürle sabit olan bilgi gibidir.

3 Akıl: Akıl ile ilk bakışta hasıl olan bilgi zarurî bilgidir. Bir şeyin tamamının, parçasından büyük olduğunu bilmek gibi.

İstidlâlen sabit olan ilim iktisabîdir. Yani aklın muayyen bir noktada teksifi ve çalışmasıyla elde olunur.

İslâm bilgi esaslarına göre, bilgi kaynakları yukarıda zikredilenlerden ibarettir. İnsan, duyarlarının tesbii ettiği vakıalar üzerine, Resûlün haberini kendine prensip etmiş aklın teksifi, ilim meydana getiren ve kuran üç kaynaktır.

Akl, beş duyunun tesbitlerini düşüncesinin mevzuu yapar ve Resûlün haberinin direktiflerine göre ilmin kuran. Akıl hissedilen âlemi beş duyu vasıtasıyla kavrar, tesbit eder. Akıl bu tesbiti de Resûlün haberi ile manalandırır, değerlendirebilir.

İslâm bilgi esaslarının bu şekli diğer bilgi nazariyelerinde kat'iyyen görülmez. Bilgi kaynağı olarak muntelif esaslar sayılmıştır. Bazılar müşahedeyi bilginin kaynağı olarak göstermişlerdir. Bazıları da «müşahede edilmeyen hiç bir şey gerçek değildir» derler. Bunlar kaynak olarak sadece müşahedeyi ve tecrübeyi kabul ettikleri gibi, ilim metodu olarak da ancak müşahedeyi kabul etmişlerdir. Buna «Tecrübi Metod» denir. 19. yüzyılda hakim olan ve materyalistlerce (11) kabul edilen metod budur.

Bazıları sadece akıl bilginin kaynağı olarak kabul ederler. Bunlar Rasyonalistlerdir. (12). Bunların ilim metodu «Mantıkî Muhakeme» dir. (13).

Dikkat edilince Rasyonalizm de. Pozitivizm de (14) ilim menbainı ya akıl veya müşahede olarak kabul ederler. Halbuki bu iki kaynak tek başlarına gerçeği bulamaz. Ancak, beş duyunun kavradığı şeyleri tesbit eden ve bu tesbitleri Resûlün haberine göre değerlendiren akıl, gerçeği bulabilir.

İlham ilim

kaynaklarından mıdır?

Bazıları «sadık haber, akıl ve beş duyu vasıtası ile meydana gelen ilim, gerçek ilim değildir» derler. «Gerçek bilgi ancak, ferdin kendini muayyen zahidane hareketlerle aşması ânında sezindiği gerçektir. Bu yolun haricinde bilgi edinme imkânı yoktur» derler. Eski Yunan'dan zamanımıza kadar bu telâkki ısrarla ileri sürülmüştür.

İslâm'a göre ise, ilham bir şeyin sıhhatini bilme sebeplerinden değildir. İlham, feyiz yoluyla kalbe bir mânânın konulmasıdır.

Rafiziler (15) ilhamı bir ilim kaynağı olarak kabul ederler. Bu iddialarına delil olarak, «Sonra da ona hem kötülüğü, hem ondan sakınmayı ilham edene ki...» (16) âvetini gösterirler.

Aslında buradaki ilham, umumî mânâda kullanılmış olup, «Resûller ve Kitaplar vasıtası ile bildirime» demektir.

İslâm'da âlem

Âlem (17) öütür kısımlarıyla sonradan yaratılmıştır. Âlem vaktan varedilmiştir ve zamanı gelince yine yok olacaktır.

Kâinatın kendi kendine var olduğuna inanmak, yani maddenin öncesiz ve sonsuz olarak var olduğuna inanmak küfürdür. Bu telâkki, maddeye Allah'lık sıfatlarını

yakıştırmaktır. Eski Yunan ve zamanımız materyalistleri bu kanaattedirler.

O halde âlem a'var ve a'razdır.

A'yan: Zaccyla kâim olan şeydir. Yamürekkep olur ki cisimdir. Yahut cevher gibi gayr-i mürekkep o'ur ki, bölünmez en küçük parçadır.

(6) TECRÜBE VE MÜŞAHEDE: İlim metodlarından birisidir. Tecrübe; maddî veya beşerî bir hadisenin şartlarının insanlar tarafından tayin edilerek tekrarlanmasıdır. Müşahede ise; müşahadenin herhangi bir müdahalesi olmaksızın vakayî müşahade etmelerinden ibarettir.

(7) NASS Dinin temelini teşkil eden emir ve nehiylerin hepsi. Kitap ve Sünnet.

(8) Âlû İmrân Suresi, Âyet: 19.

(9) En-Nisâ Suresi, Âyet: 57.

(10) İSTİDLÂL: Zihnin büinen kavramlar yardımı ile bilinmeyenler bulmaya çalışmasıdır.

(11) Materyalist : Materyalizm sapık ideolojisine inanan.

MATERYALİZM: Kâinatı ve hayatı maddenin eseri ve tezahürleri olarak gören bâtıl ve hurafeci nazariye. Bu sapık inanca göre Kâinat yaratılmamıştır, kendi kendine vardır ve ebediyyen var olmakta devam edecektir. Madde ezelî ve ebedidir. Kendi kendine herhangi bir yaratıcıya ve yardıma muhtaç olmaksızın vardır.

Tabiatıyla bu telâkki âhiret, öldükten sonra dirilme, melâike, Allah, Kitap inançlarını inkâr eden kafirâne bir telakkidir. Tarihî bir devrinde Hak ve ilim tarafından tasvip görmemiştir.

(12) Rasyonalist: Rasyonalizme inanan.

RASYONALİZM: Akılcılık. Bilgiye sadece akıl yoluyla varılabileceğine inananak. Akıl, hakikati bulma konusunda, tek vasıta olarak kabul etmek. Dolayısıyla Rasyonalizm aklın dışındaki bütün bilgi vasıtalarını reddeder. Vahiy, tecrübe ve müşahedeyi kıymetsiz bulur.

(13) MANTIKÎ MUHAKEME: Rasyonalistlerin bilgi metodu. Onlarca en büyük hâkim olan aklın koyduğu mantıkî kaidelerle düşünmenin hakikati bulmak için kâfi geldiğine inanmak. Deney ve müşahedeye istinad etmeyen düşünüş tarzı.

(14) POZİTİVİZM. Hakikati bulmak konusunda, sadece hislerimize güvenilebileceğine inanan kafirâne bir düşünce tarzıdır. Görülmeyen, beş duyu ile kavranamayan şeyleri ilim ve imanın mevzuu olarak kabul etmez.

Bu sakat sistemin kurucusu Auguste Comte'a göre; metafiziğin (yani dinin) hakimiyeti sona ermektedir ve eğer ciddi düşünür bugün dinden uzaklaşıyorsa, bu onun (yani dinin) gerçekten hiç bir vakit bir ilim olmamasından ve eski çağda olduğu gibi yeni zamanlarda da, devamlı olarak ortaya atılan her türlü sağlamlık vasfından mahrum hipotezlerden ibaret bulunmasındandır.

Görülüyor ki; A. Comte'un, bir ilim metodu ve kâinat görüşü olarak maskeleymeye çalıştığı akide materyalizmdir. Ve Pozitivizm, Materyalizmin ilim metodu olmuştur.

(15) RAFİZİLER: Bunlara İmamiyye, Gulat ve Zeydiyye de denir. Dünyanın hiç bir zaman açık veya gizli bir imamdın mahrum bulunmayacağını iddia ederler. Hz. Ali'den başkasının hak imam olmadığını söylerler. Hz. Ali'ye bir taraftan uluhiyet, bir taraftan nübüvvet, bir taraftan da nübüvvetde ortaklık nisbet ederler. İddialarının esası Hz. Ebu Bekir ve Ömer'i tekfere dayanır. Onlardan uzaklaşmayı dinî vecibe bilirler. Onlar için tevellî edilecek yalnız ve yalnız Hz. Ali'dir. (El-Frak'ul-Müfterika, sh: 29).

(16) Es-Sems Suresi, Âyet: 8.

(17) Âlem: Allah'tan başka mevcut olan her şeydir. Buna kâinat, melekler ve cinler de dahildir.

(Devamı gelecek sayıda)

SIYASİ HAYATIMIZIN

(Baştarafı 4. sayfada)

Meclisten bazı alternatifleri deneyerek güveyi almak, ya da seçime gitmek. Seçimlere türlü türlü yaklaşmak istemeyen Demirel' aradan dört beş gün geçtikten sonra mutlaka, seçime gitmenin lüzumundan bahsetmeye başladı.

DEMİREL'İ SECİME KİM İKNA ETTİ?

Burada akla bir çok sorular geliyor. Seçimden buhranın ilk günlerinde hiç söz etmeyen Demirel'in, kısa zamanda fikir değiştirmesinin sebebi nedir? Kendisini ikna eden kuvvetler mi vardır? Hangi kuvvetlerin baskısı Demirel'i Haziran ayı içerisinde genel seçime zorlamıştır? Yapılacak bu genel seçimden kimler kazançlı olacaktır? Türk siyasi hayatına bu seçim ne gibi değişiklikler getirecektir?

Bütün bu sorular ve bu soruların arkasından daha bir çokları sorulabilir.

Türkiye'de Yahudi maliyesinin ve Hristiyan devletlerin menfaatleri mevcut gayri millî düzenin devamına bağlıdır. Halbuki millî menfaatlerin değil beynelmîl kuvvetlerin yararına çalıştırılan bu düzen ciddi tehlikelerle karşı karşıyadır. Çünkü milletimiz artık buhranın sebeplerini ve sebep olanları yavaş yavaş kavramaya başlamıştır. İmanını, ahlakını, kültürünü yıkan, servetini soyan Yahudi, Mason, Hristiyan ittifakını kavramaya başlamıştır. Milletin bu uyanışı kesin ve karşı konulmaz bir surette millî mücadele kalıbına dökülmeye başlamıştır. Millete bağlı kuvvetlerle, millet alevhtarı kuvvetler arasındaki mücadele siyaset sahasına da sıçrama istidadi göstermektedir.

İşte bunun için Türkiye'de klâsik tabiriyle milletin hâkimiyeti demek olan demokrasiye tasamalar takılmakta, millî irade gölgelenmekte, ve filizlenen Millî Mücadele tomurcuları ezilmeye çalışılmaktadır.

Artık işçisi köylüsü subayı, talebesi, memuru, sahte parti çekismelerinin mahiyetini anlamaktadır. İktisadi, siyasi, kültürel ve ahlâki vecdeler arzeden millet buhranının gerçek faillerini teshir etmektedir. Onun için milletin Meclis yoluyla iktidara yaklaşma imkânları yok edilmeye çalışılmaktadır.

BU BİR DEMİREL MESELESİ DEĞİLDİR.

Demirel elbette bütçe müzakereleri sırasında arka arkaya gerçekleştirilen kesin ihraçların sonunun nereye varacağını bilmeyecek kadar basiretsiz bir politikacı değildir. Fakat bu işler sadece bir Demirel meselesi olmaktan uzaktır.

Türkiyenin iktisadi ve siyasi hayatında tesirleri olan beynelmîl kuvvetler ve onların içimizdeki işbirlikçileri yeni bir seçimi gerekli görüyorlar. Dolayısıyla son günlerde seçim üzerinde durulmaya başlandı.

YABANCI BASIN NE DEDİ.

Nitekim henüz daha Türkiye'de hükûmetin istifasından sonra seçime gidileceği hususu konuşulmadan yabancı basın Türkiyenin 7 Haziran 1970'de milletvekili genel seçimlerine gideceğini yazmaya başladı. İngiliz basınında Times, Guardian ve Telegraph gazeteleri Türkiye'de siyasi krizle ilgili geniş haberler vermişlerdi.

Times verdiği haberlerde 1970 yılına ait bütçe müzakereleri sırasında A.P. nin sağ kanadına mensup 41 milletvekilinin de kırmızı oy kullanması ile hükûmetin düşürüleceği, Türkiyenin yeni seçimleri götüreceğini ve 7 Haziran'da genel seçimlerin yapılacağı bildirilmektedir.

Haziran ayı içerisinde Türkiye'de genel seçimler yapılacaktır. Diğer birtakım teşebbüsler sadece göz boyamaktan ve efkârı umumiyeyi mesgûl etmekten başka bir işe yaramayacaktır. Demokrasi maskesi arkasında oynanan oyunlar, Türkiye'nin istikbalini tayin edecek mahiyettedir. Haziran seçimleri Türk siyasi tarihinin bir dönemeç noktası olacaktır.

SECİM NE GETİRİR?

Seçim neler getirecektir? Siyasi hayatımız ne gibi yeniliklere sahne olacaktır? Seçimden kimler kârlı çıkacaktır.

Türkiye seçime gidecektir. Çünkü Demirel e yeminlilere ve Türk siyaset hayatına büyük nisbette tesir eden gayri millî kuvvetler bunu istemektedir. Seçim neticesinde AP'deki yeminliler karşısındaki sağ kanat temizlenecek, parlamentoda da tasfiyeler olacak ve AP'deki mason hakimiyeti katilistirilerek milletin ümidi bir kere daha söndürülmüş olacaktır. AP milletin temayüllerine daha da kapalı hale gelecektir. Bunlar Türkiye'deki siyasi gelişmelerin zaruri neticeleri olacaktır.

BÜTÜN BUNLARDAN SONRA

Son hadiselerin ve daha sonra vuku bulacak gelişmelerin Millî Mücadelemize öğreteceği şey-

ler vardır.

Parlamento çalışmaları topyekûn ve sınırsız karakter taşıyan Millî Mücadelenin bir parçasıdır. İbaretir Başlı başına hedef olmayacağı gibi ihmal edilemez. Parlamento çalışmaları, milletin uyarılması, şuurlandırılması ve teşkilatlandırılması için gerekli mücadele şekilleridir. Ancak bu çalışmaların siyasi mücadeleye zemin teşkil edecek zafer temeli olacak kudretli bir kültür mücadelesine dayanması zarurettir. Yabancı kültür ve ideolojileri kafalardasılmeden, millî kültür inkılabını gerçekleştirmeden, milleti psikolojik harp esaslarına göre tehziz etmeden Parlamento çalışmalarından müsbet neticeler alınamaz.

Parlamento mücadelesini haklı bir doktrin, doğru bir metot ve üstün bir strateji ile yönetmeyen ve bütün mücadele şekillerinin organik bütünlüğü içinde uygun yerine oturtmayanlar; suurlu, disiplinli ve teşkilatlı bir kadroya istinaf etmeyen ekipler elleri ile mağlûbiyetin tohumlarını ekerler ve milyonların ümidini söndürürler.

ŞART, FAKAT YETMEZ.

Vatansever olmak, millî değerlere bağlı, İslâm'a saygılı ve his itibariyle temiz olmak; asırlık politika gelenekleri ve tecrübeleri olan beynelmîl kuvvetlerle ve onun içimizdeki maşaları ile mücadelede muvaffak olmak için yeterli değildir. Bu asgari şartlarla beraber yukarıda belirttiğimiz hayati noktaların göz önünde bulundurulması icap eder.

Milletimizin siyasi bir krizin, buna bağlı olarak iktisadi bir inkırazın içine sürüklendiği ve Millî Mücadelemizin bir müdafaa stratejisine git tigi şu son günlerde vazifemizi buzdan bir vuzuh la tesbit edelim.

SIYASİ Coğrafya'yı

(Baştarafı 10. sayfada)

lanırlar. «Cümlesini hatırlarsak dünya üzerinde nasıl bir emperyalizm teessüs ettirildiğini anlarız.

AZİZ MİLLET UYAN VE DEVLETİNE

SAHİP OL!

Beynelmîl millet düşmanlarının asırlık politikalarını bilen, milletin ideolojisine bağlı, satılmamış devlet adamları ancak milletin haysiyetini koruyabilir... Politikada donkişotluk devri hiç bir zaman gelmemiştir. Dünya politikasına gözü kapalı girenler kolaylıkla bir düşman tuzağında avlanabilirler. Asırlarca dünyaya faziletli politika dersi vermiş ecdadın temiz mirasına layık olmak gerekir.

Sosyalizmin cazip sloganlarına kanmış olan fakat satılmamış millet evlatlarına da sesleniyoruz: Düşmanı iyi tesbit edelim. Düşman bizi yan kolları ile uğraştırıp kendisini gizleme imkânı bulmasın... Rusya'ya ve Amerikaya hâkim olan Emperyalizmin beyni Siyonizmi tesbit etmeden kuru bir anti Amerikancılık yapmak, düşmanın politikasına âlet olmak demektir. Anti Siyonist Anti komünist, Anti kapitalist vasıflı Millî değerlere bağlı ve İslâm'a gerçekten saygılı bir mücadele de birleşelim, Gerçek Millî mücadelede bu vasıfları taşıy. Gerisi satılık mücadeledir.

- 1 — Karl Marx ve eserleri: Z. F. Fındıkoğlu.
- 2 — Rusların Asya siyaseti. George Creel Shf. 5 — İST. 1949
- 3 — Kızıl Rusya, W. C. Bullitt, Çeviren: H. C. Yalçın. Chf: 136.
- 4 — Gerçek Emperyalizm: Necmeddin Erişen. Shf. 31 1969.
- 5 — Çan Kay Şek'in 1953 Nisanında yaptığı basın konferansı.
- 6 — Yeni Sabah Gazetesi 9 Temmuz 1959. Shf. 3

Kıbrıs

(Baş tarafı 9 unucu sayfada)

laştırmak için her türlü cinayeti reva görmekte dir.

NETİCE

Yukarıda bildirilen gerçeklerin ışığı altında Kıbrıs'ın temel stratejisinde şimdilik bir değişiklik beklenmese de; Müslüman Türklerin imhası safha safha gerçekleştirilmektedir.

Türkiye'nin siyaset sahnesine hakim Masonluk ise Kıbrıs Türklerini, bütün esir Türkler gibi düşmanın insafına terketmeyi ve hiç mesele çıkarmamağı saltanatının devamı için elzem görmüşe benzemektedir.

Yahudi Ajanları

(Baştarafı 5. sayfada)

iyi bir eylemcidir. Ancak bu komitede görev alıp toplantılara gelmeyen kimse Rotary'i oyuncak sayan kimsedir.» (Convay'ın Basın toplantısından)

CONVAY YAKOVAS KADAR HAİNDİR...

Nasıl Yakovas, davetsiz ve talimatlı bir ziyaretçi olarak ülkemizde ihanet tohumları saçmışsa, Convay'da en azından o kadar bir ihanet ağı örmüştür. Dünyanın pek çok yerinde Türkiye aleyhine demeçler veren, Makarios ve Kıbrıs'lı Rumların davalarının haklı olduğuna Johnson'u iknaa çalışan, Athenagoras'ın yerine Patrik olmayı düşünen, meşhur Türk düşmanı sınır dışı ettiğimiz Yakovas, fesat çıkarmak ve patrikhaneye talimat vermek için, üç günlüğüne 1968 Ağustosunda İstanbul'a gelmişse:

Sayın Convay da ajanlarına talimat vermek için memleketimize gelmiştir. Ankara, Bursa, İzmir, İstanbul ve Adana Kulüplerinin temsilcilerinin meydana getirdiği bir heyet tarafından özel hazırlıklarla karşılanan Convay, aynı zamanda Türkiyenin bazı stratejik şehirlerinde karakol açmayı telkin etmiştir.

CONVAY'IN DEMİREL VARİ İTİRAFI

Basın toplantısında mason olmadıklarını beyan eden sayın Convay'ın, Başbakanımızın akıl hocası olduğu ne kadar da açık... Sayın Demirel'de Başbakan olabilmek için, mason olmadığını söylemişti de, mason biraderler parçalanmışlardı. Demirel'in masonluk belgesini halkoyuna açık layıvermişlerdi. Mister Convay'm bu yalan beyanını da her halde mason biraderleri büyük üzüntüye sevketti. Üstelik Hilton Balosu maske- siyle tertiplenen toplantıda Eczaıbaşılar, Vitali Hakkolar, Rahmi Koçlar gibi biraderlerin bulunması acaba hangi valanla izah edilebilir?...

ÇAĞLAYANGİL CONVAY'I MAKAMINDA ZİYARET EDİYOR...

Toplantıda en dikkate değer ziyaretçi ise Dışişleri Bakanı Sayın Çağlayangil idi. Aynı günlerde U Thant gibi bir genel Sekreterle Kıbrıs meselesini ayak üstü halleden (!) Çağlayangil bir baloda acaba ne arıyordu? Acaba, Ocak ayında Rotary üyelerine vermiş olduğu garantileri Sayın Başkan'ın huzurunda tekrar ile Ortak Pazar mevzuunda bir dönüm toknasına geldiğini yeniden mi açıklayacaktı?... Yoksa, sayın Başkan'dan talimatlar mı alacaktı...

İşte, millete açıklanmayan gizli konuşmalar bunlardır. Başkan'ın basın toplantısından bahsedene gayri millî basın, niye Çağlayangil'in Convay'ı ziyaretinden bahsetmediler?..

Bugün, Kıbrıs meselemiz başta olmak üzere siyasi, iktisadi ve kültürel buhranlarımızın temelinde beynelmîl millet düşmanlarının ittifakları bulunmaktadır. Beynelmîl Yahudiliğin ve Hristiyanlığın politikası bilinmeden milletimiz müdafaa etmek mümkün değildir. Kökü dışardaki teşekküllerin içimizdeki ajanlarını saklayanlar, emperyalizmin âleti hainlerdir.

«Bağımsız Türkiye, Demokratik Devrim...» sloganlarını ortaya atıp, kızıl moskof ajanlığı yapmaya gayret edenler, gerçek emperyalistlerin oyunları karşısında susmaktadırlar. Sosyalist maskeli komünistler, bu meseleye dokunmayacaklar, ya da mânâsız hale getirmeye çalışacaklardır. Fakat, millete karşı girişilen komplolar karşısında ses çıkarmayanlar iyice bilsinler ki, millet düşmanlarıdır.

MİLLİ MÜCADELEDE YAN YANA...

Düşman Bellidir. Bunun yanında, bizi esaretten kurtaracak millî mücadelemizin vasıfları da bellidir. Gerçek düşman karşısında millî mücadeleye yansmayan, yan çizen herkes hiyanetle karşı karşıyadır. Convay'ın bırakıp gittiği bekçilerinin Türkiye'yi badirelere sürükleyeceği önümüzdeki haftalarda bütün millet evlatlarının dikkatli olmalarını hatırlatırız.

İNKILÂB İLMİ

5

Mücadele düşman şehrinin işgali veya topraklarından bir kısmının zaptı, yahutta düşmanın askeri bir mağlûbiyete uğramasını hedef alıyorsa sınırlıdır. Hedef düşman kuvvetlerinin kâmilten imhası, irade-mize tâbi hale gelmesi ise Mücadele sınırsızdır.

Devlet iktidarına sahip olma sınırlı bir mücadele anlayışının, onu imha ise sınırsız bir harp anlayışının eseridir.

Harp, bütün milletin maddî ve manevî güçleri seferber oluyorsa, topyekûn mahiyet almış demektir. Milletin askeri, iktisadî, ve manevî kuvvetleri, mücadele hedefine tahsis edilince mücadele topyekûn vasfını kazanır.

Harp, bir sınıfın meşgalesi olup, sadece bu zümrenin mücadelesine dayanırsa, mücadele topyekûn vasfı kazanmamıştır.

İslâm'da mücadele anlayışı ise topyekûn ve sınırsızdır:

«Gazaya bırıkte çıkmazsanız Allah sizi pek acıklı bir azaba düşürür. (1)

«Mü'minler birbirini tuğladan ören binalar gibidir. Her biri diğerine kuvvet ve destek olur...» (2) Hükümleri bu anlayışı beyan eder.

Mücadelenin Nev'ileri Topyekûn mücadelenin safhaları

Mücadele psikolojik sahada başlar ve mücadelenin her safhasında kendini gösterir. Psikolojik mücadelenin hedefi düşman iradesini zaafa düşürmektir. Bu, lisanla, fiili kudretle, korkutmayla, kuvvet gösterileriyle, bir yerin işgali ile, yani muayyen hareketlerin psikolojik tesisleriyle olur. Psikolojik mücadelenin hedefini gerçekleştiren pek çok vasıta vardır. Düşman kuvvetlerin iradesini zaafa düşürmek gayesini temin eden bütün vasıtalar kullanılır. Basın, yayın, kitle hareketleri, kuvvet gösterileri psikolojik neticeler doğuran mücadele nev'ilerindendir.

Mücadelenin bir nev'i de siyasî mücadeledir. Siyasî mücadele, düşman iktidarının tamamıyla tasfiyesine yönelir. Onların siyasî hakimiyetlerini ortadan kaldırmayı hedef alır. İnkılâpçılar siyasî bir mücadele içinde bulunurlar. Böylece düşman kudretlerinin siyasî prestiji sarsılır, siyasî kabiliyetleri sıfıra indirilir. İnkılâpçıların siyasî prestiji yükseltilir. Ve kat'i darbenin tesiri artar.

Bir diğer mücadele nev'i de iktisadî mücadeledir. Hedefi; düşman iktidarının iktisadî kudretlerinin yıkılmasıdır. Bunun muhtelif taktikleri vardır ki, ileride göreceğiz.

Mücadelenin başka bir nev'i de askeri mücadeledir. Hedefi; düşman askeri kudretinin tamamen tasfiyesidir. Bu hedefin tahakkuku, düşman üzerinde psikolojik siyasî ve ekonomik tesirler meydana getirir. Hasmın iradesi tamamen muzafer tarafın iradesine tâbi hale gelebilir. Bu mücadele tarzının daima değişen taktikleri ve vasıtaları vardır.

İşte, söylemiş olduğumuz bu mücadele şekilleri, topyekûn harbin gayesini gerçekleştirmek için, bir bütün teşkil edecek tarz-

da, beraberce plânlı olarak tatbik edilirler. İslâmın inkılâpçı metodunun en mühim unsurlarından biri topyekûn ve sınırsız bir mücadeledir.

Topyekûn mücadele, mevzuu itibariyle, psikolojik, siyasî, ekonomik ve askeri bir mücadele vasfını taşır. Bu mücadele nevelerinden birinde kazanılan muvaffakiyet, diğerlerinin kazanılmasına imkân hazırlar.

İslâm inkılâbında mücadele nev'ilerine dair misaller

İSLÂM İNKILABINDA PSIKOLOJİK MÜCADELE VE TAKTİKLERİ

Psikolojik mücadelenin hedefi; düşman kudretlerinin iradesini felce uğratmak, şaşkın hale getirmek ve düşmanın emri altında bulunan kuvvetlerin çözülerek dağılmasını temin etmektir. İnkılâpçılar, psikolojik mücadeleyi hasmın kudretini, iradesini tamamıyla felce uğratmak istikametinde kullanırlar. Bu hedefe götüren değişik taktikler kullanılır.

İslâm inkılâbının psikolojik mücadele vasıtalarından birincisi, Kur'an ve sünnetin delâletiyle TEBLİĞDİR. İslâm inkılâbının psikolojik mücadele anlayışından muhtelif nümüneler vardır. Tebliğin tarzı, şartları ve vasfı İslâma psikolojik üstünlüğü temin eder.

Tebliğ, büyük bir iman ile yapılmıştır. Tebliğ hakka istinad etmiştir ki, zaferi-hazırlayan ana amil budur. Mü'minlerin gaybe inanışları, İslâm inancına, imanına ve ideolojisine sarsılmaz bağlılıkları düşman kuvvetleri ve düşman iktidarı üzerinde bozucu, yıpratıcı ve korkutucu bir tesir meydana getirmiştir. Hz. Muhammed (S.A.S)'in inzarlara, Ashabın inzarlara ve müdrelere bağlılığı Kureys kâfirleri üzerinde korkutucu ve parçalayıcı tesiri kuvvetlendirmiştir.

Tebliğin hakka istinad etmesi, müeyyideli olması yanında tebliğin inanılarak ve yaşanarak yapılması, reaksiyonlara karşı tam bir celâdetle karşılık verilmesi psikolojik harbin tebliğ vasıtasıyla yapılan bölümünde zaferin mü'minlere dönmesiyle neticelenmiştir.

Su halde:

- a) İdeolojinin hakka istinad etmesi,
- b) İdeolojinin müthiş bir iman ile tebliği,
- c) İdeolojinin zaferine kat'i bir iman halinin varlığı,
- d) İdeolojinin tebliğine mukabil düşman kuvvetlerinin ve cemiyetin tepkisine karşı Müminlerin imanlı ve haşmetli reaksiyonu,
- e) Her şeyin üstünde ideolojinin var oluşu, Mü'minleri bölünmez bir inkılâpçı, öncü kitle yapmış ve düşmanı ise korkutmuş, paniğe sokmuştur.

Mü'minler ideolojiye yapılan hücumları —Bu hücumlar ne şekil ve tarzda yapılmış olursa olsun— imanlarıyla püskürttüler.

ler. Ve bir müddet sonra hücumla geçme imkânı buldular.

Susma, alay, hakaret, iktisadî ve medenî münasebetleri kesme, dahili ve harici propaganda ve şiddet hareketleri ideolojiye tam bir bağlılıkla cevaplandırıldı.

Hz. Muhammed (S.A.S.) e yapılan rüşvet teklifi karşısında Hz. Muhammed'in cevabı, Hz. Bilâl e yapılan işkence karşısında Hz. Bilâl'in cevabı, Saad İbnî Ebî Vakkas (R.A.) ın annesine, Hz. Ömer'e kız kardeşinin cevabı müslümanların dâvaya bağlılık şuurunu gösterir.

Psikolojik mücadelenin kazanılması;

- 1) İdeolojinin tebliğ edilmesine,
- 2) Karşılaşılan reaksiyonlara imanla karşı konulmasına, hedeften şaşmamaya,
- 3) İman uğrunda her türlü kudreti istimal azmine dayanır. İslâm inkılâbının muvaffakiyetini bunlar temin etmiştir.

Ekonomik mücadelenin misallerine gelelim:

İslâm inkılâbında ekonomik mücadele ve taktik nümüneleri; Medine'de Hz. Muhammed (S.A.S.) devleti kurduktan sonra, Mekke'ye karşı abluka siyaseti tatbik etti. Mekke'nin ekonomik güçlerini yoketme amacını güden mücadele, diğer amillerin de yardımıyla hedefine vardı. Bunun neticesinde Mekke'de bir kıtlık hası olmuş, kıtlık şiddetlenmiş ve Mekke'nin büyükleri Hz. Muhammed (S.A.S.) e elçiler göndererek. «Sen kavmine hayırhahsın, bize lütufta bulun» demişlerdir. Ekonomik mücadele kazanılmış ve bu, psikolojik sahada kendini göstermiştir. Mekke'ye yapılan iktisadî yardım, ekonomik kuvveti sarsılmış bir belde üzerinde psikolojik tesiri artıran İslâm tebliğinin kudretini yükselten vasıtalarından biri olmuştur. Dolayısıyla halk çözülmüş, küfürden dönme istidatları göstermiş ve İslâmın gelmesini benimsemiştir.

Bunun dünya üzerinde tatbikatlarını görürüz. Meselâ, Napolyon'un böyle bir işe teşebbüsü olmuş, fakat muvaffak olamamıştır. Napolyon Avrupa'yı ekonomik bakımdan sararak İngiltere'yi tesirsiz hale getirmek istemiştir, başaramamıştır.

Birinci ve İkinci Cihan harplerinde iktisadî mücadele bütün şiddetiyle devam etmiş, harbin kan damarı olan iktisadî güçler düşman kuvvetlerin hücum hedefleri olmuştur.

İslâm inkılâbında siyasî mücadele ve taktik nümüneleri

Siyasî mücadelenin hedefi, düşman iktidarının siyasî prestijini yıkmak ve ortadan kaldırmaktır.

Hz. Muhammed (S.A.S.) Mekke küfür otoritesinin siyasî nüfuzunu silmek üzere idi.

Siyasî mücadele, diğer mücadele şekilleriyle birlikte beraberce kullanılır ve böyle olduğu taktirde muvaffakiyet temin edilebilir.

(1) — Fâtır Süresi. 6

(2) — Buhârî: 46/4-5

(Devamı gelecek sayıda)

SANCAKLAR DÜŞMEYECEK

Bu milletin iman, fikir ve mücadele birliği olan Mücadele Birliği; Yahudi uşagı komünist ve kozmopolitlerin iftiraları ile şusturulmak istenmektedir!

Deriz ki :

**HAK'KIN ŞİMŞEĞİ İLE PARILDAYAN AYDINLIK SÖNMEZ !
İMÂN İLE YÜKSELEN BU SANCAK DÜŞMEZ !**